

ORSZÁGÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA
2025. ŐSZ

ferenc
300

FERENC PÁPA ÉS XIV. LEÓ PÁPA –
VELÜNK ÉLŐ ÖRÖKSÉG ÉS KIRAJZOLÓDÓ LELKISÉG
LAUDATO SI – MILYEN VILÁGOT SZERETNÉNK GYERMEKEINKRE HAGYNI?
NYÁRI ÉLMÉNYEK – TÁBORRÓL TÁBORRA:
ORSZÁGÚT, BALATONFENYVES, ASSISI, RÓMA
HIT ÉS VÉRTANÚSÁG – P. KRISZTEN RAFAEL OFM EMLÉKEZETE
ARCOK AZ ORSZÁGÚTON – EDITA MEDICA
KITEKINTŐ – A FERENCES SZEGÉNYGONDOZÓ NŐVÉREK SZOLGÁLATA

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

ÁLDOTT LÉGY, URAM, MINDEN IDŐNKÉRT!

: Lassan nyárból őszbe fordul az idő. Elevenen élnek bennünk a nyár plébániai élményei – a szünidő, a táborok, kirándulások, zarándoklatok megannyi képe, öröme, a találkozások, beszélgetések, imádságok, lelki napok elevensége, a kegyelmi ajándékok gazdagsága, amikkel a Fölséges Isten megajándékozott személyes és közösségi életünkben. A forró napok élményeit azonban lassan felváltják a hűvösebb reggelek, a munkásabb vagy épp csendesebb esték, az újra induló hétköznapiak. De vajon elmúlik-e bennünk mindaz az öröm és elevenség, amit a nyárran megéltünk? Magunkkal vihetjük-e mindazt az erőt, dinamizmust, élményt, amit kaptunk, vagy csak a múlt emlékei maradnak?

Assisi Szent Ferenc Naphimnusza születésének 800. évfordulóját ünnepeljük idén. Számos eseménybe bele is szőttük az évfordulót és a Szent Ferenc-i költemény imádságos lelkületét. Talán épp’ ez segít megérteni az idő változását is. Szent Ferenc atyánk az évszázadokkal ezelőtt írt himnuszában minden teremtményben és minden időben Isten szeretetének ragyogását látta: a Napban és a szélben, a víz frissességében, a jó és rossz időben, a megbékélő testvéri kapcsolatokban, még a testvérként befogadott halálban is. Nem félt a múlt időtől, mert tudta és élte: minden idő, minden történés, minden Isten dicsőségét hirdeti, mindenben felfedezhető a vele való élő kapcsolat öröme és békéje.

Ahogy a nyár élményeire visszanezünk – a tábori beszélgetésekre, a közös imádságokra, az ünnepi szentmisékre, a gyerekek, a fiatalok, a családok jókedvű együttlétére, játékára, felszabadult nevetésére – Ferencel együtt felfedezzük bennünk azt a bizonyosságot: mindez az Úr által volt szép, jó és igaz. Ő ott volt minden pillanatban, mindenütt, mindenben, amit megéltünk. Ott volt a közösségben, a szolgálatban, a munkában és a pihenésben. A nyár nem tűnt el: Isten el nem fogyó és teljes szeretetével tovább él bennünk és köztünk, a közösségben, a ránk váró kihívásokban, az új tanév feladataiban, megtalálható lesz az őszi hétköznapiakban is. Ha figyelünk, felfedezzük majd a tanulásban, a munkában, a közösségi élet programjaiban, az imádságban, minden fáradozásban, a pihenésben – ajándékot készít számunkra a szívünkben, egymásban, a közös tevékenységben, az ünnepekben és a szürke, fárasztó napokban is. Az új tanév kezdetén és idején új ismeretre hív: ferenci bizalommal és nyitottsággal találjuk meg az elmélyülést, az elcsendesedést, a figyelem perceit, óráit, napjait, hogy az Úrral, Övele, Óáltala és Öbenne éljük meg minden pillanatát, hogy semmit ne tegyünk nélküle, de mindent vele és érte.

Jövőre, 2026-ban Szent Ferenc atyánk halálának 800. évfordulóját ünnepeljük majd, mint az örök élet reményének ünnepét. Ő, aki egyszerűen csak „nővérnek” nevezte a halált, arra tanít bennünket, hogy minden kor, minden idő része az üdvösség történetének, az örök életnek. Úton vagyunk, Vele és Őfelé haladva.

Így lépünk most együtt az őszbe: hálával a nyár minden ajándékáért, nyitott szívvel a közösségben, elszánt és bátor szívvel a feladatokba, kérve, hogy az Úr vezessen, formáljon és szenteljen meg bennünket minden időben. T

SF

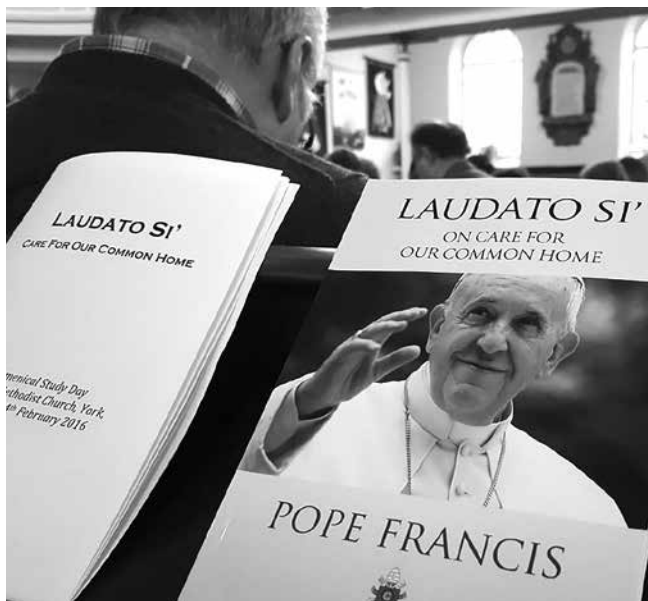
ferenc
300

GONDOLATOK FERENC PÁPA VELÜNK ÉLŐ SZELLEMI ÖRÖKSÉGÉRŐL

Ferenc pápa 2025 húsvéthétfőjén, 88 évesen hunyt el. Pontifikátusának lezárulta óta világszerte megkezdődött szellemi örökségének a recepciója, vagyis annak számbavétele, hogy miben áll az elhunyt egyházfői tevékenységének a maradandó hatása. Az utód, XIV. Leó pápa már első nyilatkozataiban is jelezte, hogy elődje reformjainak útján kíván továbbhaladni. Fontos tehát Ferenc pápa örökségét az egyház folytonos megújulásának részeként szemlélni. Alábbiakban az előző pontifikátus néhány olyan jellemzőjét tekintjük át, amely ferences szempontból különösen jelentősnek tűnik.

FERENCES NÉVVÁLASZTÁS ÉS A SZEGÉNYEKÉRT ÉLŐ EGYHÁZ HANGSÚLYA

Már pápasága legelején erős szimbolikus gesztus volt, hogy Jorge Mario Bergoglio a Ferenc nevet vette fel – elsőként a pápaság történetében. E névválasztással Assisi Szent Ferenc szellemiségéhez nyúlt vissza: az evangéliumi szegénység, az alázat, a békemisszió és a teremtés tisztelete lett pontifikátusának vezérfonala. Az új egyházfő a megválasztása utáni sajtótájékoztatóján elmondta, hogy Hummes bíboros a konklávé arra kérte: „ne feledkezz el a szegényekről”. Ez az ösztönzés mélyen a szívébe hatolt, és rögtön eszébe jutott Assisi Szent Ferenc alakja. „Ő, aki a béke szellemét képviseli, ő a szegény ember... Mennyire szeretném, ha az egyház szegény lenne és a szegényekért élne” – mondta első interjúiban. Ferenc pápa tehát tudatosan vállalta, hogy az egyházat a szegények egyházaként jelenítse meg a világ előtt, és pápai programját ennek a ferences lelkiségnek a jegyében kezdte meg.

KRISZTUS-KÖZPONTÚSÁG ÉS AZ IRGALOM EVANGÉLIUMA

Egyházképének középpontjában Krisztus személye állt, mégpedig nem elvont eszmeként, hanem élő kapcsolat igényével. Ferenc pápa figyelmeztette bíborostársait: „az egyházi embereknek minden tettük középpontjában Krisztushoz kell kapcsolódniuk. Amikor a kereszt nélkül haladunk... vagy egy kereszt nélküli Krisztust vallunk meg, akkor valójában nem vagyunk az Ő tanítványai. Akkor egyszerűen világiak vagyunk”. Ez a Krisztus-központúság hatotta át ígéhirdetését: egyszerű példákkal, közérthető nyelven mutatta be Isten irgalmát és szeretetét. Ferenc pápa a sebeket gyógyító egyház vízióját hagyta ránk, melyben az evangélium lényege az irgalmas szeretet megélése. Ennek jegyében buzdított minket: „Hagyjuk, hogy Jézus szeressen bennünket és átalakítsa életünket. Legyünk ennek az irgalmas szeretetnek az eszközei: csatornák, amelyeken keresztül Isten megöntözi a földet, megőrzi a teremtést, és kivirágoztatja az igazságosságot és a békét”. Az elhunyt egyházfő e kijelentéséből is látszik, hogyan kapcsolta össze az irgalmasságot a teremtés védelmével, az igazságossággal és a béke ügyével – vagyis a keresztény tanítást átfogó, integrált szemlélettel közvetítette.

EGYSZERŰSÉG ÉS KÖZVETLENSÉG

Ferenc pápa stílusa önmagában üzenet értékű volt. Szókatlan egyszerűsége váratlan pillanatokban döbbszerű csendet teremtett, amely sokszor tapsviharba csapott át. Híres volt arról, hogy kerülte a pompát: nem költözött be a pápai palotába, hanem a Szent Márta-házban lakott egyszerű lakosztályban, a pápai limuzin helyett kisautóval járt, és még pápaként is ragaszkodott a saját kopott aktatáskájához. Szerénysége, közvetlensége és alázata – ahogy azt már Buenos Aires-i hívei megismerték – rövid idő alatt tömegeket hódított meg, hívőket és nem hívőket egyaránt. Sokak számára ez az atyai, szeretetteljes hangneme üdítő újdonsággá vált. Ugyanakkor akadtak olyanok, akiket zavarba hozott ez a kötetlenebb stílus, hiszen a pápai tekintélyt addig inkább a hagyományos méltóságteljes külsőségekkel kötötték össze. Ferenc pápa azonban Assisi Szent Ferenc nyomán értelmezte a pápaságot: az evangéliumi hitelességet számára az egyszerűség és az emberekhez való odafordulás jelentette. Ezzel közel hozta a pápai szolgálatot a hétköznapi emberekhez, és példát mutatott a hatalom alázatos gyakorlására – hiszen „az igazi hatalom szolgálat”, ahogy beiktatási homíliájában is hangsúlyozta.

MERÉSZSÉG A PERIFÉRIÁKKAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

Ferenc pápa prófétai hangja leginkább akkor mutatkozott meg, amikor az egyház figyelmét a peremre szorult emberek felé fordította. Számtalanszor szólalt fel a háborúk és üldöztetések előtt menekülők védelmében, és arra emlékeztetett, hogy az elesettben testvért kell látnunk, akit méltósággal kell befogadnunk. Nemcsak szavaival, hanem saját példájával is tanított: rögtön pápasága első nagyböjtjében, 2013 nagycsütörtökén a hagyományos lateráni bazilika helyett egy római fiatakorúakat befogadó

börtönben mutatott be szentmisét, ahol a nagyheti szertartás keretében fogvatartottak (fiúk és lányok, köztük muzulmánok) lábát mosta meg. Ez sokak számára mehökkentő, de félreérthetetlen jel volt arra vonatkozóan, hogy az egyháznak el kell hagynia a komfortzónáját, és utána kell mennie a társadalom peremén élőknek. Ferenc pápa bátor kezdeményezései – a hajléktalanok, fogvatartottak, menekültek, betegek felkarolása – új módon emlékeztettek az evangélium lényegére. Hazánkban is voltak, akik ezeket a jeleket politikai színezetűnek érezték, és így tartózkodóan fogadták a pápa kiállítását. A ferences lelkület mércéjével azonban nyilvánvaló: arra hívott, hogy lépünk ki önmagunkból, és merjünk az elesettek felé indulni – ez az egyház prófétai küldetése.

NYITOTTSÁG ÉS EGYETEMES TESTVÉRISÉG

Ferenc pápa sajátos nyitottsága a teremtett világ egészére és minden vallás felé szintén hagyatékának fontos része. A *Fratelli tutti* enciklikájában és más tanításaiban gyakran beszélt az univerzális testvériség keresztény eszményéről, – arról, hogy minden ember Isten teremtménye és ezért testvérünk. Ferenc pápa hidakat akart építeni különféle egyházak, vallások és népek között. Egy diplomáciai tesztetekhez intézett korai beszédében így fogalmazott:

„Segítsenek hidakat emelni, hogy az emberek ne ellenséget lássanak a másokban, hanem testvért, akit elfogadnak és magukhoz ölelnek”. Ez a mondat jól összefoglalja szemléletmódját. Számos jelentős találkozó fűződik a nevéhez: békéltető imatálalkozót szervezett a Vatikánban izraeli és palesztin vezetőknek (2014.), történelmi dokumentumot írt alá muszlim vallási vezetőkkel az emberi testvériségről (Abu-Dzabi Nyilatkozat, 2019.), és számtalanszor találkozott más vallások és felekezetek képviselőivel. Mindezt úgy tette, hogy közben hangsúlyozta: a párbeszéd nem jelenti identitásunk feladását, sőt, gazdagodunk a másik által, ha nyitott szívvel fordulunk felé. Magyarországon Ferenc pápa egyetemes nyitottsága vegyes érzéseket váltott ki: sokan csodálták érte, mások identitásbeli gyengeségnek ítélték. Assisi Szent Ferenc tanúságtételére tekintve azonban az igazi nyitottság nem gyengeségnek, hanem erénynek mutatkozik.

DERŰ ÉS ÉLETIGENLÉS

A reménytől átjárt derű Ferenc pápa tanításának védjegye volt. Az *Evangelii Gaudium* kezdetű programadó apostoli buzdítása felhív az evangéliumi örömről. Újra és újra visszatért ahhoz a gondolathoz, hogy egy pesszimista, csüggedt egyház nem lehet hiteles tanúja Krisztusnak. „Ne engedjünk a pesszimizmusnak és a keserűségnek, amelyet az ördög naponta felkínál” – kérte már pápasága első napjaiban. Ehelyett a Szentlélek által kapott bátorságra és kreativitásra buzdított az evangelizációban. Ferenc pápa mosolya, közvetlen humora és embersége sokak szívét megérintette. Képes volt a legsúlyosabb témák kapcsán is a feltámadt Krisztus örömet sugározni. Amikor 2023-ban – betegen – Magyarországra látogatott, a hívek úgy érezték, derűje és szeretete átjárja a találkozókat. Ő maga a második budapesti útja végén megjegyezte: a média keltette előzetes negatív kép ellenére a magyarok szeretete pozitív meglepetés volt számára – és viszont, az itteni katolikus közösségeket is meglepte az ő személyes közvetlenségének ereje. Ferenc pápa öröksége tehát egy életigenlő egyház képe: olyan közösség, amely tud örülni a mindennapok apró ajándékainak, és reményt tud adni a szenvedőknek. Arra hívott minket, hogy a feltámadás örömeivel éljünk, és ezt sugározzuk a világ felé.

KARITÁSZ ÉS TÁRSADALMI FELELŐSSÉGVÁLLALÁS

Végül kiemelendő Ferenc pápa karitatív lelkülete és társadalmi érzékenysége. Pápasága alatt újra és újra a szegények, a szenvedők, a kirekesztettek védelmére szólított fel. Nem félt megszólalni kényes társadalmi ügyekben sem, mindig az evangéliumi elvek alapján. Szent Ferenc szellemében vallotta, hogy a hiteles istenkapcsolat együtt jár a felebarát konkrét szeretetével. Ezért állt ki következetesen a menekültek, hajléktalanok, betegek mellett, és ezért ostromozta a közönyt vagy a korrupciót. Magyarországon és más országokban is voltak, akik Ferenc pápa szavait például a migráció vagy a szegénység kapcsán pusztán politikai állásfoglalásnak tekintették. Ő azonban mindig tisztázásra törekedett: *„De jó lenne, ha a vezetőink továbbra is az evangéliummal provokálnának minket, és nem hagynának belesüppedni az önigazolásainkba!”* – figyelmeztetett, rámutatva, hogy Krisztus tanítása gyakran kihívást intéz a társadalom felé. A világhátrány idején a szolidaritásra buzdított, az orosz-ukrán háború kitörése után pedig fáradhatatlanul sürgette a feleket a béke helyreállítására. Földi élete befejeztével talán leginkább ez az üzenet visszhangzott utána. Valóban, Ferenc pápa bátor kiállása és „szociális evangelizmusa” olyan nyomot hagyott az egyház életén, amely minden bizonnyal velünk marad.

Néhány fontos – ferences ihletettségű – szempont mentén mérlegre tettük Ferenc pápa továbbra is velünk élő szellemi örökségét. Természetesen ő sem volt hibátlan: ezt ő maga is többször hangsúlyozta alázattal. Mégis, úgy

emlékezhetünk rá, mint olyan vezetőre, aki ferences lelkülettel és evangéliumi radikalitással igyekezett vezetni az egyházat korunkban. Hagyatéka nem elsősorban intézkedésekben vagy dokumentumokban mérhető, hanem abban az evangéliumi szellemiségben, amelyet a világban és bennünk, katolikusokban felébresztett. Ez az örökség valóban „velünk marad”: ott van a teremtésvédelem iránti új elkötelezettségben, a szegények felé forduló számtalan kezdeményezésben, a különböző vallásúak közti párbeszédben, a hit derűs megélésében és minden békéért mondott imádságban. Imádkozva kérjük az Urat, hogy őrizze meg és érlelje tovább bennünk mindazokat az értékeket, amelyekre Ferenc pápa tanított – hogy közelebb kerülhessünk az evangélium Krisztusához! **T**

Bagyinszki Péter Ágoston OFM

XIV. LEÓ PÁPA KIRAJZOLÓDÓ LELKISÉGE ÉS TANÍTÁSA

„XIV. Leó pápa gazdag és sokszínű egyházi szolgálatra tekint vissza. Mély lelkiesség, teológiai megalapozottság, és az evangélium szolgálata iránti fáradhatatlan elkötelezettség jellemzi. Sokan alázatos, imádkozó emberként ismerik, aki nyitott volt mindig a hívek iránt. Lelkipásztori tapasztalattal és az idők jeleinek éles érzékével igyekszik megújítani az Egyházat, élő módon közvetíteni a hitet és hidakat építeni. Pápasága reménnyel kezdődik – az egységért, a békéért és a szeretet egyházáért.” (Gerhard Stumpf: „Papst Leo XIV”; Der Fels 6/2025)

Amikor híre jött 2025. május 8-án, hogy máris van új pápánk, kíváncsian találgattuk, vajon milyen pápánk lesz. Az első hírekből annyit megtudtunk, hogy francia-olasz kíváncsiorlók gyermeke, az Amerikai Egyesült Államokban élt, a Szent Ágoston-rend tagja, hosszú időt szolgált Peruban a szegények között, az utóbbi időben Vatikánban, a Kúriánál kapott megbízatást. Leginkább azonban a névválasztása mozgatta meg a fantáziánkat. A választott név egyfajta jel, mely önmagáért beszél, s egyben kötelez is. Ahogy Ferenc pápa névválasztásának is alapvető üzenetértéke volt, úgy a mostaninak is, hogy *Robert Francis Prevost* bí-

boros XIV. Leó pápaként vélhetően XIII. Leó pápa szellemi örökségét kívánja folytatni. Ehhez társult hamarosan az is, hogy első beszéde a reménnyel és a szeretet egyházáról szólt, s hogy folytatni kívánja Ferenc pápa örökségét, a szinodális egyház ügyét, és az általa indított „Jézus Krisztus, a mi reménységünk” című evangéliumi katekézis-sorozatot is. Üzenetértéke van: A kettő összetartozik, nincs külön út, egymástól a kettő nem függetleníthető.

Lényegre törő, tömör, lelki töltésű beszédeit figyelve észlelhető, mennyire fontos számára, hogy az evangélium szeleme vezérelje üzeneteit és tanításait. Továbbá érezhetően erős a kötődése – rendjéből adódóan is – az ágostonos lelkiséghez és az előző pápák tanításaihoz is. Szinte minden beszédében föllelhetők a Szent Ágoston tanításaiból merített gondolatok és a közelmúlt pápáinak szavai is. XII. Piusz pápától Ferenc pápáig rendszeresen hivatkozik elődei tanításaira. Érzékelhető, hogy fontosnak tartja, hogy őrizze a szellemi folytonosságot az elődei felé. Tanításainak alapját azonban rendre a Szentírás, az evangélium hirdetése, a missziós lelkület képezi, hűen a még 2023-ban elhangzott szavaihoz, melyet akkor mondott, amikor Rómában kapott a Kúriánál megbízatást. Meggyőződése, hogy ma, két évre rá, pápaként sem mondana mást:

„Továbbra is misszionáriusnak tekintem magam. Az én hivatásom, mint minden keresztényé, a missziós élet, hogy hirdessem az evangéliumot, bárhol is legyek. Az életem sokat változott az által, hogy lehetőségem van szolgálni a Szentatyát, szolgálni az Egyházat, itt, a Római Kúriából. Ez egy teljesen más feladat, mint korábban. Új lehetőség arra, hogy megéljem azt az egész életen át tartó, vállalt küldetést, amire mindig igent mondtam, ha felkértek egy szolgálatra. Ebben a szellemben végeztem péteri missziómat 8 és fél év püspöki, és közel 20 év misszionáriusi szolgálat során, hogy most e szellemben kezdjek egy újat, itt, Rómában is.” (Hubert Gindert: „Erwartungen an Papst Leo XIV”; Der Fels 6/2025)

Beszédei jellegzetesen összefogottak és célzatosak. Súlya van minden mondatának. Sőt, kedves szokása, hogy tanítása végén a legfontosabbakat egyfajta lelki útravalóként, hogy velünk maradjanak, újra megismétli, hogy ezzel is segítsen és buzdítson az élet zárandókútján a lelki együttműködésre, megosztásra, szinodalitásra. Az út, amit kitűz a tanításaiban, ebből adódóan lelki mélysége tekintetében is útmutató. A Lélek által átítatott, nyitott, hívó értelemhez szól, meggyőz és buzdít az evangélium szellemében. Tanításai végén, a záró áldás vagy ima után érzékenyen reagál a külvilág aktuális, súlyos eseményeire is. Békére szólítja a háborúskodókat, figyelmeztet a háború és gyűlölet súlyos veszélyeire és következményeire.

Sokakat foglalkoztat azóta is a kérdés: a névválasztásával mi XIV. Leó pápa üzenete? Mi XIII. Leó pápa szellemi öröksége, melyet ő e névválasztás által, jelen korunk elé idéz és folytatni kíván? Bizony, hasonlóan nehéz idők jártak anno XIII. Leó pápa 1878. évi megválasztásakor is, mint a mai időkben. XIII. Leó pápa is súlyos örökséget örökölt. Az Olasz Egység egyházellenes szelleme és hódító sodra átjárta és átrendezte egész Itáliát. Megszűnt az Egyházi Állam. Az I. Vatikáni Zsinatot összehívó, a pápai tévedhetetlenség és a szeplőtelen fogantatás dogmáját kihirdető boldog IX. Pius pápa fokról-fokra elveszítette minden világi hatalmát, ő maga pedig „Vatikán foglya” lett. Az Alpoktól északra is háború háborút követett. Bismarck durván katolikusellenes, megosztó politikájának mérge kihatott a jövő századra is. Közben immáron három évtizede járta hódító útját Marx és társainak sötét szelleme és annak mindenféle válfaja, különösen a kiszolgáltatott rétegek között.

XIII. Leó pápa már fiatalon bejárta Nyugat-Európa nagyvárosait, megismerte az ottani emberek életét, gondolkodását, szervezeteit, szociális gondjait és lehetőségeit. Foglalkoztatta a megfelelő hozzáállás kérdése is, a sokszor provokatívan egyházellenes „modern” szellemű világban, mellyel már Perugia püspökeként is rendszeresen szembesült. Kitartóan kerülte a nyílt konfrontációt, kereste a találkozási pontokat, melyet később, már XIII. Leó pápaként a „*Rerum novarum*” című szociális enciklikájában 1891-ben meg is fogalmazott, hogy alkalmas utat mutasson a világ keresztényei számára ebben az új ideológiákkal, eszmékkel, materiális öntudattal terhelt, egyház- és különösen katolikusellenes légkörben a rá kiszabott 25 év során.

Különös, példaértékű „karrier” volt XIII. Leó pápa élete. Arisztokratának (gróf Giacchino Pecci) született, a Lélek és hit által a szegények, munkások imádságos lelkületű pápája lett. Karizmatikus pápa volt. Az ő lelki ajándéka a *Szent Mihály arkangyal védelmét kérő imádság*, valamint a „*Rerum Novarum*” Szociális Enciklikában megfogalmazott tanításai is, melyek elmélyült, imádságos lélekből fakadtak a Szentlélek különös ajándékaként.

XIII. Leó pápa ugyanis a Lélek által túlemelkedett a fent leírt nehézségeken, és új, „spirituális nagyságra” vezette a pápaságot, megteremtve a jövő egyházának szellemi-lelki alapjait. A Szociális Enciklika is ennek az új, jövőbe tekintő szemléletmódnak lett a gyümölcse. XIV. Leó pápa is a névválasztásával, ebben a kihívásokkal teli jelen világban, a remény jegyében, óhatatlanul ennek a szemléletnek és megújulni kész lelki látásnak a folytatására mondott igent. Azaz a Lélek által mintegy kijózanodva abból az állapotból, hogy elődje alatt a pápaság elveszítette minden korábbi világi hatalmát, a Lélek útja általa új reményt mutatott fel, mígnem e küzdelemnek végül a győztese lett.

Ez a jövőbe tekintő, reményteljes, Lélektől átítatott szemlélet az, ami - ha úgy tetszik - XIV. Leó pápa névválasztása által is, „nomen est omen” (a név kötelez), a jövő reménységforrása lehet. Ne szűnjék meg ezért a kitartó imádság a hívő ajkakon. XIII. Leó pápa imája mostantól úgymond XIV. Leó pápa révén is kitüntetett imádságunk lehet, mert a „gonosz ellenség” valóban, érzékelhetően, a jelenben is szüntelenül munkálkodik. Szent Mihály arkangyal védelmére és az isteni közbenjárásra ma is szüntelenül rászorulunk. Amint XIV. Leó pápa a tanításai végén is rendre kitér és figyelmeztet a világban folyó háborúkra, kér és buzdít szüntelenül, hogy törekedjünk a békére, a helyes hozzáállásra minden körülmények között. Üzeni, hogy „*a békével semmi sem vesz el, a háborúval viszont minden elveszíthető!*”. Reménységre hív már első tanúságtételében is, és szüntelenül imádkozik az egységért, a békéért és a Szeretet Egyházáért. Nem elvekkkel, törvénnyel és rendeletekkel él, hanem evangélium szellemének tanításával, lelki misszióval, hűen ahhoz, amit még pápává választása előtt megfogalmazott:

„Gyakran foglalkozunk a tantételek tanításával, de hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy elsődleges feladatunk Jézus megismerésének szépségét és örömét tanítani.”

Mivel XIV. Leó pápa szellemiségének bemutatására szól a megbízatásom, a kommentárt lezárom. Az alábbiakban a pápa első két hónap során elhangzott evangéliumi tanításai-ból szemezgetek néhány rövidebb, összevont részletet. Mostantól XIV. Leó pápa tanít, szólít, a szerkesztő elbúcsúzik...

A Magvetőről (Mt 13,18): Mi is maga a talaj, amibe a Magvető elveti a magot? *A szívünk, s egyben ez a világ, a közösség, az Egyház is. Isten igéje ugyanis minden valós környezetet megtermékenyít és provokál. Mindenková, mindenkinek szórja a magot. Ő így szeret bennünket. Nem vár arra, hogy a legjobb talajjá váljunk, hanem nagylelkűen adja nekünk igéjét,*

irgalmát, kegyelmeit, hogy fölébredjen bennünk is a vágy, hogy jobb talajjára legyünk. Ő bízunk bennünk. Isten nagylelkűsége és irgalma a reménység sziklája. Jézus a szó, és ő a mag, melynek hogy gyümölcsöt teremjen, meg kell halnia. Hajlandó „tékozolni” értünk, kész meghalni is azért, hogy átalakíthassa életünket...

Az Irgalmas Szamaritánus (Lk 10,33) meglátta, megesett a szíve a véresre vert vándoron, és gondoskodott róla. Az élet találkozásokból áll, s ezekben a találkozásokban kiderül, kik is vagyunk! Az együttérzés elsősorban emberség, lelkiület kérdése, mintsem vallási kérdés. Aki azt gondolja, hogy a saját útjának elsőbbséget kell élveznie, az nem képes arra, hogy megálljon a másikért. A szamaritánus a megvetett néphez tartozott. Nem ismerjük úticélját, sem hitét, csak annyit, hogy úton volt, de megállt együttérzőn, mert az ott fekvő ember segítségére szorult. Az együttérzés mindig konkrét gesztusokban jut kifejezésre.

A vak koldusról (Mk 10,49–52): Nincs olyan kiáltás, amelyet az Úr meg ne hallana! Kérjük bizalommal az Urat, hogy hallja meg kiáltásunkat és gyógyítson meg bennünket! Jézus úgy gyógyít meg bennünket, hogy szabaddá tesz. Nem arra kéri Bartimeust, hogy kövesse őt, hanem azt, hogy menjen, induljon el. Bartimeus ugyanis nem csak látni akar újra, hanem – mint oly sok beteg – a méltóságát is vissza akarja nyerni! Ami megmenti őt és mindnyájunkat, az a hit Krisztusban. Bartimeus szabadon döntött, Jézusra hallgatott, aki maga az Út!

A béna meggyógyításakor (Jn 5, 2-9) Jézus egy olyan emberhez fordul, aki már harmincnégy éve béna. Már feladta a reményt. Bizony, ami megbénít bennünket, sokszor éppen a csalódás. Jézus egy látszólag felesleges kérdést tesz fel a bénának: „Meg akarsz gyógyulni?” Valóban nem volt senki, aki segített volna neki, vagy már feladta, nem mert kérni? Szent Ágoston így válaszolt: „Igen, a gyógyuláshoz feltétlenül szüksége volt egy emberre, ámde olyan emberre, aki az Istentől való. Az Isten Fia.

A vér folyásos asszonyról (Mk 5,33-36): A tömeg tolong, s mégsem történik velük semmi. Az asszony azonban megérinti Jézust és meggyógyul. Mi a különbség? Szent Ágoston mondja: „A tömeg csak szorongat, a hit viszont megérint”. Valahányszor hittel fordulunk Jézushoz, érintkezésbe kerülünk vele. Néha észre sem vesszük, hogy rejtetten, s mégis valóságosan, a kegyelem elér bennünket, és belülről, fokról-fokra, átalakítja életünket.

Jairus leányáról szólva: Az apának, akinek meghozzák a hírt, hogy a lánya meghalt, Jézus azt mondja: „Ne félj, csak higgy!”. Ő nem csak minden betegségből gyógyít meg, hanem a halálból is felébreszt. Isten számára, aki az örök Élet, a test halála olyan, mint az alvás. Az igazi halál a lélek halála: ettől kell tartanunk!

A házastársi szövetségről szólva Krisztus azt kéri, hogy mindannyian „egyek” legyünk (Jn, 17,21). Ez a legnagyobb jó, amit csak kívánni lehet, mert ez az egyetemes egység valószínűleg meg a teremtmények között a szeretetnek azt az örök közösségét, amely magával Istennel azonosul: az Atyával, aki az életet adja, a Fiúval, aki azt befogadja, és a Lélekkel, aki azt megosztja. Az Úr azt akarja, hogy úgy legyünk egygyé: „Amint te, Atyám, bennem vagy, s én benned, úgy legyenek ők is egygyé bennünk” (Jn, 17,21). Ez az egység olyan közösség, amely azon a szereteten alapul, amellyel Isten szeret, s amelyből az élet és az üdvösség a világba jön. Olyan ajándék ez, melyet Jézus hoz el. Isten Fia ugyanis az ő emberi szívével fordul az Atyához, amikor azt mondja: „én bennük, te bennem, hogy így ők is teljesen egygyé legyenek, s megtudja a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amint engem szeretted” (Jn, 17,23).

Isten szeretetéről: Jézus azt nyilatkoztatja ki nekünk, hogy Isten úgy szeret bennünket, ahogy önmagát szereti. Az Atya nem szeret kevésbé bennünket, mint egyszülött Fiát, azaz végtelenül. Isten nem kevésbé szeret, mert ő először, elsőként szeret! Erről maga Krisztus tesz tanúságot, amikor azt mondja az Atyának: „Már a világ teremtmése előtt szeretted” (Jn, 17,24). Irgalmasságában Isten öröktől fogva magához akarja ölelni az összes embert, és az ő Krisztusban értünk adott élete az, ami egygyé tesz és egymással összeköt bennünket. †

Wildner Dénes

"Még egy órát sem tudtok velem virrasztani?" (Mt 26,40)

Amikor Jézus bajban van (halálosan szomorú a lelke), akkor azt kéri a tanítványaitól (vagyis tőlünk), hogy virasszanak vele egy órát. Tehát nagyon úgy tűnik, hogy a Jézussal való éber együttlét, azaz a szentségimádás, egy olyan alapvető és közvetlen kapcsolódási lehetőség hozzá, ami segít abban, hogy az életünk nehéz pillanataival megbirkózzunk. Ennek a kapcsolódásnak a párja a szentmise. Ezért talán nem túlzás azt mondani, hogy a Szentségimádása és a szentmiseáldozatban való részvétel szoros spirituális egységet alkot. A rendszeres szentségimádás megváltoztatja a szentmisén való részvétel minőségét is.

"Minden gondotokkal forduljatok hozzá, mert neki gondja van rátok." (1Pt 5,7)

Sokan megijednek attól, hogy nem tudják, hogy kell „szentségimádni”. Pedig kevés egyszerűbb dolog van ennél, ugyanis a szentségimádásnak nincs módszere. Persze segítségül hívhatunk egy-egy előre megírt imát, elmélkedhetünk egy szentírási részleten vagy akár imádkozhatjuk a rózsafüzért. A szentségimádás lényege azonban a csend, ahol találkozhatunk Jézussal. Éppen az a csodálatos az egészben, hogy nem kell tennünk semmit, csak odahelyezni magunkat az Isten elé. Minden fáradtságunkkal, bűnünkkel, szétszórtságunkkal együtt.

"Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük." (Mt 18, 19-20.)

Jogosan felmerülhet, hogy imádkozni, közbenjárni, Istenhez kapcsolódni otthon is lehet, felesleges emiatt elutazni, találkozni, együtt lenni másokkal. Ez nyilván bizonyos értelemben igaz. De rengeteg vizsgálat és egyéni tapasztalat azt bizonyítja, hogy a rendezett közeg, a közösség(!) és nem utolsósorban a kihelyezett Szentség alapvetően változtatja meg az ima körülményeit és erejét.

"Bízd az Úrra, ami tennivalód akad, akkor a terveid valósággá válnak." (Péld 16,3)

Az imádság és a munka, a "világban való lét" és az Istenre figyelés összeegyeztetése sokak életében jelent problémát. Ez a feszültség nem a modern kor terméke, már hosszú évszázadok óta foglalkoztatja az Istenben hívőket. Szent Benedek regulájában arra hívja fel a figyelmet, hogy ez a kettő, az ima és a munka valójában nem is ellentétes egymással. Az ima és a világnak a Teremtő akarata szerinti formálása

szorosan összetartozik. A benedeki regula szerint élő szerzetesek - de ezt bizvást kiterjeszthetjük magunkra is - az Istenre vetett tekintet erejéből tudták és tudják máig a világot jobbra tenni. Amikor tehát szentségimádáson veszünk részt, az Istenre figyelünk, akkor nem a világtól, a hétköznapi munkánktól vesszük el az időt és az energiát, hanem éppen ellenkezőleg, érzékennyé tesszük magunkat arra, hogy Isten akaratát felismerjük és képviseljük a világban.

"Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk. Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad." (1János 4,16)

XVI. Benedek pápa hívta fel a figyelmet a kölni Ifjúsági Világtalálkozón az imádás szó kettős jelentésére. Az imádás görög megfelelője (proszkúnészis) az alávetettség gesztusát, annak elismerését jelenti, hogy Isten a mi igaz mércénk, őt követjük. Az imádás latin szavának (adoratio) eredeti jelentése a száj szájhoz érése, csók, a legmélyebb szeretetben történő átölelés. Amikor a Szentséget imádjuk, e két jelentés egyszerre valósul meg, az alávetettségből egyesülés lesz, hiszen akinek alávetjük magunkat, aki az igazi mércénk, Isten maga a szeretet.

"Ekkor értette meg Éli, hogy az Úr szólítja az ifjút. Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj, fekdj le, és ha újból szólít, ezt mondd: Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment, és lefeküdt a helyére. Az Úr pedig eljött, megállt, és szólította, mint azelőtt: Sámuel, Sámuel! Sámuel pedig így felelt: Szólj, mert hallja a te szolgád." (Sámuel I. könyve, 3, 8-10)

Sokan vannak úgy, mint Sámuel, nem értik, nem hallják meg Istent, pedig ő folyamatosan hív bennünket. A szentségimádás, különösen a közösen végzett szentségimádás a legjobb lehetőség, a legjobb gyakorlat arra, hogy megnyissuk a szívünket a Jóistennek, és megéleltsük a hallásunkat az ő szavára. Könnyen lehet, hogy sohasem kapunk majd olyan fontos üzenetet, mint Sámuel, de a szentségimádásra fordított idő nem vész kárba.

Hogyan hat a közösségünkre?

A szentségimádás nemcsak a saját lelki megújulásunk útja, hanem hozzájárul ahhoz, hogy a körülöttünk élők, a közösségünk, a plébániánk természete is megváltozzon. Szent II. János Pál pápa ezt írta egy bíborosának:

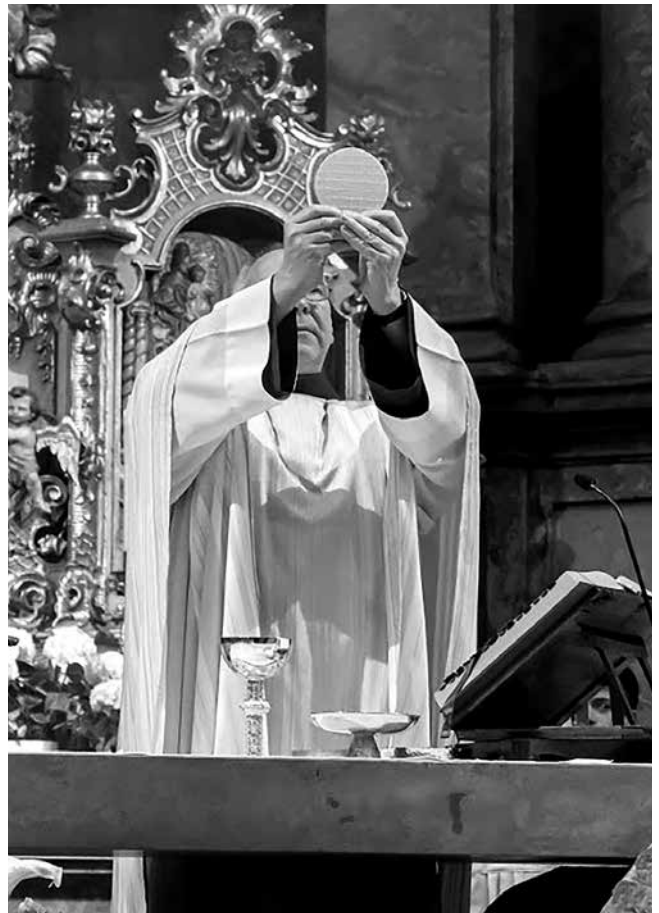
„Minden ember, aki a Megváltóhoz könyörög, az egész világot magával viszi, és Istenhez emeli. Azok, akik az Úr előtt állnak, óriási szolgálatot tesznek: elviszik Krisztushoz mindazokat, akik nem ismerik Őt, vagy messze vannak Tőle: az ő nevükben virrasztanak Krisztus előtt.” (II. János Pál pápa, Levél Houssiau bíboroshoz, 1996)

Mi van, ha fáradt vagyok?

„Ám akiket szeret, ő azokat elhalmozza, jóllehet alszanak” (Zsolt 127,2)

Egy viszonylag kora reggeli szentségimádás után találtuk ki barátaimmal, hogy a „szent szundikálás” fogalmát használva írhatnánk egy kismonográfiát a tapasztalatainkról. Akkor még nem tudtam, hogy Fabrice Hadjadj (egy francia teológus), már megelőzött bennünket és a Bóbiskolás dicsérete címmel tartott egy előadást arról, miért nem baj, ha a szentségimádás alatt időnként elszunnyadunk. Ebben az előadásában úgy érvel, hogy az Oltáriszentség előtti szunyókálás azért hasznos, mert arra figyelmeztet bennünket, hogy Isten a mi „hősies” figyelmünkől függetlenül jelen van és szeret minket. Isten jelenléte nem függ a mi belső jelenlétünkől. T

Keller Márkus

1. Üdvözlégy, Kenyér, életünk kútfeje, –
sötét világnak tündöklő szép fénye, – lelkünknek
kincse, szép arany szekrénye, – Krisztus szent teste.
2. Üdvözlégy, égnek hatalmas, nagy Ura, –
angyalseregnek koronás királya, – mi váltságunknak
drágalatos ára, – Krisztus szent teste.
3. Mennyből leszálltál szép Szűznek méhébe, –
rút nyavalyáknak úsztál tengerében, – gazdagként
éltél velünk szegénységben, – Krisztus szent teste.
4. A szent keresztfán lettél mi váltságunk, –
zarándokként lől a mi útítársunk, – hogy ne éhezzünk,
lettél eledelünk, – Krisztus szent teste.
5. Atyád jobbán ülsz királyi székedben, –
mégis e széles földkerekségében, – jelen vagy
köztünk e szent eledelben, – Krisztus szent teste.
6. Ó, Jézus, szívünk nagy gyönyörűsége, –
éhező lelkünknek vagy édes méze, – téged szeretők
véghetetlen kincse, – Krisztus szent teste.
7. Áldott szent asztal, lelkünk vendégsége, –
áldott légy, emberszívnek elege, – áldott légy,
angyalok gyönyörűsége, – Krisztus szent teste.
Ámen.

Kájoni Cantionale: Csíksomlyó, 1676.

1. **Kegyelmes Isten, kinek kezébe**
Életem adtam,
Viseld gondomat, vezérelj utamat,
Mert csak rád maradtam.
2. Add meg énnékem én reménységem
Szerint való jódat!
Áldd meg fejemet, ki bízik Benned,
S viseld gondomat!
3. A szép harmatot miként hullatod
Tavasszal virágra,
Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám,
Te régi szolgádra.
4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg,
Téged magasztalván,
Mindenek előtt s mindenek fölött
Szent nevedet áldván.

Kájoni Cantionale: Csíksomlyó, 1676.

PUCÉR KRISZTUS

KRISZTEN RAFAEL EMLÉKEZETE

• Szeptember elején emléktáblát avat közösségünk az egykori Margit körúti plébános-házfőnök, a vértanúhalált halt P. Kriszten Rafael emlékére. Boldogá avatásáért közös eljárás van folyamatban hat sorstársával együtt.

Egy ember életútja messze nem írható le a róla szóló korabeli vagy éppen az utólagos híradásokkal, ám ezek támpontot, mozaikszerű képet nyújthatnak abban, hogy lássuk, milyen pályát futhatott be itt a földön. Múlt századbeli lapok segítségével töredékeket villantunk fel az egykori Országúti Ferences plébános-házfőnök, Kriszten Rafael tevékenységéről.

Kriszten Rafael 1899. november 19-én látta meg a napvilágot az erdélyi Érchegység peremén fekvő Kőrösbányán, szülei a Ferenc keresztnevet adták neki. Később a gyöngyösi rendházban volt papnövendék, ahol tizenhét esztendősen tette le az első fogadalmat, majd 1922-ben pappá szentelték, ekkor vette fel a Rafael szerzetesi nevet.

Először 1927 elején a Magyar Katolikus Almanachban olvashatunk róla: „A rendtartományon kívül tartózkodnak. A román megszállt területen, Szatmáron: P. Herz Leó, P. Kriszten Rafael és Veres Sámuel.”

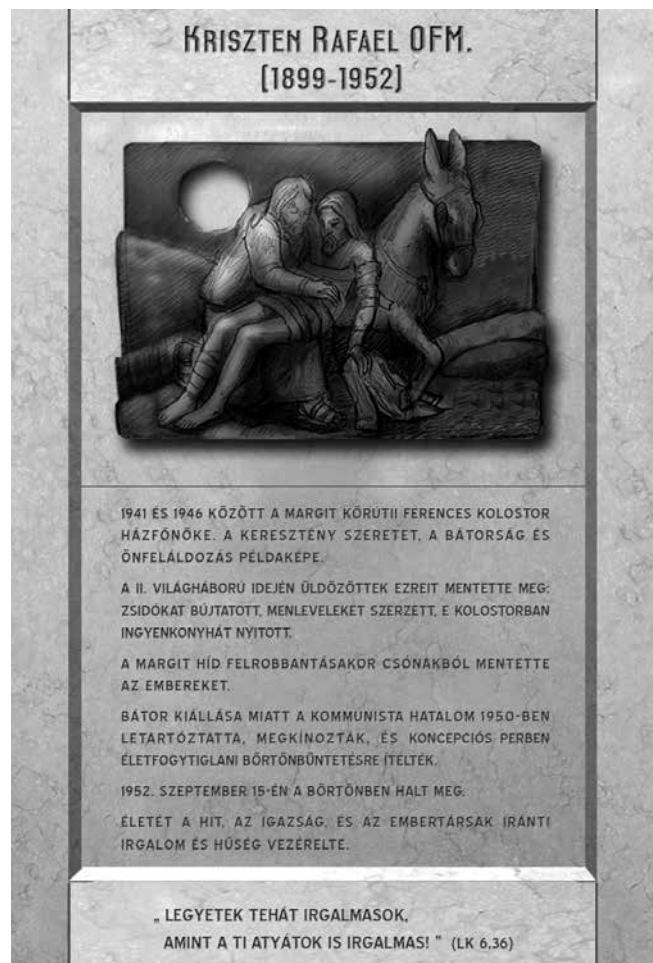
A Kecskeméti megjelenő Katolikusok Lapja korabeli lap-száma szerint 1928 őszén már a helyi Iparos Tanonciskola hitoktatójának van beosztva, vagyis ebben az időben már az alföldi város az állomáshelye, ahol összesen – rövid pécsi megszakítással, a Sziget külvárosi plébánián volt káplán – hat esztendőn át szolgált.

1929 novemberében a következő rövid hír jelenik meg róla, ami akár már előre vetíti törékeny egészségi állapotból (is) fakadó későbbi vértanúságát.

‘P. Kriszten Ráfael ferencrendi atyán a napokban súlyos operációt hajtottak végre az egyik pesti klinikán. Az operáció sikerült és P. Rafael rövidesen visszajön Kecskemétre.’

Kecskeméten végzett sokrétű szolgálatával kivívta a városban élők elismerését, amit az egykori újságokban megjelent híradások is jeleznek, ahogy ezt a már idézett Kecskeméti Közlöny 1931.08.13-i lapszáma is alátámasztja.

„Kilenc év óta működik Kecskeméten a Ferences Missziószövetség, amelynek élete különösen P. Károlyi Bernát Kínába való utazásával lendült föl. Ekkor mintegy félezren léptek be a Szövetségbe, úgy hogy ma egyike a legnagyobb kecskeméti egyesüléseknek, 1400 tagja van. Az egyesület élére most P. Kriszten Rafael kiváló tehetségű ferencrendi pátert állította a házfőnökség.

A páter mondja: — Az egyesület életét még jobban előre akarom vinni. Eddigi főnállása óta már több mint 10.000 pengőt küldött el az egyesület a kínai missziókra. Ez a nagynak látszó összeg igen érdekes módon jön össze. A tagok eddig négy fillér tagsági díjat fizettek havonta. Most a tagsági díját a következőképp módosítottuk: Akik az »Isten dalosai«-t, a Ferences Missziószövetség hivatalos közlönyét is meg akarják kapni, azok havonta hat fillért fizetnek. Legtöbbször azonban 10-20 fillért adnak. Minden egyes fillér a kínai missziókra megy. Vannak az Egyesületünknek örökös tagjai, akik 18 pengőt fizetnek évente s »örökös családjai«, akik 60 pengőt fizetnek. »Jótevői« a szövetségnek, akik évente 8 P-t, vagy egyszeres mindenkorra 40 P-t adományoznak. »Rendkívüli jótevő«, aki végleges adományként 100 pengőt ad. Az egyesület intenzív szervezését úgy terveztem el, hogy akik 15 tagot gyűjtenek és vállalják, hogy havonta összegyűjtik a filléreket, azok csoportvezetői tiszteletet kapnak.”

Hat esztendő elteltével, 1933. augusztus másodikán aztán a Kecskeméti Közlöny az alábbi hírt teszi közzé:

„A ferencrendi tartományfőnökség a magyarországi zár-dákban megejtette a személyi változásokat, amelyek közelről érintik a kecskeméti rendházat is. A tartományfőnök, P. Kriszten Ráfael atyát Kecskemétről az egri zárdába helyezte át. Az áthelyezés híre mély sajnálkozást kelt a hívek széles körében. P. Kriszten, 6 éve, hogy Kecskeméten volt s ezalatt kivívta mindenki tiszteletét és szeretetét.

A Szent Ferenc III. Rendnek kitűnő igazgatója volt, aki példaadón vezette a Rend életét és nagy tervei váltak volna megvalósulásra, az új székház építésével kapcsolatban, vezetése alatt virágzásnak indult a III. rend élete. P. Kriszten Ráfael a szegénygondozás megindulása óta hatalmas részt vitt a munkában, s nagy érdemeket szerzett a szervezés terén, ugyancsak ő volt a vezetője a ferencendi nővérek kecskeméti zárdájának. Ezenkívül mint hittanár is működött. Szerzetestársai rajongásig szerették a példaadón élő szerzetesapát, aki lelkek irányításában is felbecsülhetetlen munkát végzett.”

Az 1937. évi augusztusi Porciunkula-búcsúhoz kapcsolódik az alábbi újsághír:

„Budaiak Porciunkula-zarándoklata Szentkútra, Szent Ferenc budai III. rendje az idén 121-ik alkalommal zarándoklatot rendez hazánk egyik legszebb régi kegyhelyére, Mátraverebély-Szentkútra. A zarándoklás augusztus 8-án lesz s arra oly sokan jelentkeztek, hogy két külön vonatot indítanak, az elsőt reggel 6 óra 30 perckor P. Csiszár Teodor, a másodikat pedig 6 óra 40 perckor P. Kriszten Ráfael vezetésével. Miután mindkét vonat összes helyei el vannak már foglalva, újabb jelentkezéseket nem vehetnek figyelembe. A zarándokok Mátraverebély állomásról gyalog vonulnak a kegyhelyre, ahol szentséges körmenet után szentbeszéd és ünnepélyes nagymise lesz, amelyet P. Kiefer Szilvér ottani ferences házfőnök celebrál. Délután a zarándokok megtekintik a Szent László

királyunk idejéből fennmaradt történelmi nevezetességű helyeket. A zarándoklatot ünnepélyes litánia zárja be, amely után a résztvevők visszatérnek a fővárosba.”

Sokoldalú, elkötelezett tevékenységét mutatja, hogy egy 1940-es híradás szerint az 1921 és 1950 között fennálló Credo katolikus férfi egyesület (Jézus Neve Társulat) aktuális elnöke is volt. Ebből az időszakból való a következő róla szóló írás: „...párhuzamot vont a nem e világból való Jézus és a csak e földre való Antikrisztus között. Historikusokkal és a Szentírással igazolta, hogy Krisztus személy, de egyben Isten is, ennek hirdették őt apostolai is. A Rio de Janeiróban lévő 45 méteres Krisztus-szoborral kapcsolatban gyönyörűen érzékeltette, hogy az Üdvözítő az Ut, Igazság és Élet, aki minden időben eligazít. Problémáink csak a Mindenhatóra és a felebarátra vonatkozó szeretetparancsnak való teljes alávetésünkkel oldhatók meg.”

Egri és nyíregyházi (ahol házfőnök volt) szolgálatának lezárultával, 1940 őszén kerül Budapestre, amiről a következő híradás szól:

„A f. é. augusztus 29-én és a következő napokon megtartott rendtartományi gyűlés, amely a tartományfőnököt választó káptalani üléshez követte, a Kapisztrán Szent Jánosról nevezett ferences rendtartományban a következő személyi változásokat eredményezte: ...Budapest-Pasarétre kerültek: P. Kriszten Ráfael, Borsányi Balázs és Guth Gilbert.”

Magyarország közhivatalainak cím- és adattárából 1942-ben kiderül, hogy már a Margit körút az állomáshelye: „Budapest - Országúti róm. kat. Ferences Plébánia. - II., Margit-körút 23. Tel.: 352-936. — Plébános: P. Kriszten Ráfael O. F. M. házfőnök. — Káplánok: P. Németh Luciusz O. F. M. P. Nyizsnyik Mátyás O. F. M. — Hitoktatók: P. Szabó Lipót O. F. M., vitéz P. Szabó Szerén O. F. M., P. Nagy Máriusz O. F. M.”

Ugyanebben az esztendőben a Szent István-napi ünnepségekhez kapcsolódóan szervezett kilenc napos ájtatosság, a novena kapcsán olvashatunk róla: „A dicsőséges Szent Jobbot őrző magy. kir. udv. és vár plébánia templomban augusztus 19-től 27-ig Szent István Király tiszteletére novena lesz. A novena-t augusztus 19-én, a templom felszentelésének évfordulóján, szentbeszéddel kapcsolatos ájtatosság vezet be, a Szent Jobb kivételével és tiszteletével. A kilenced alatt minden este 6 órakor szentbeszéd lesz szentségi áldással. A novena augusztus 27-én ér véget „Te Deum”, -mal. A Szent Jobb nyolc napon keresztül marad kitéve reggel fél 9-től a templomban a hívek tiszteletadására. A kilenc esti ájtatosság szónokai lesznek: Augusztus 19-én dr. Tóth K. János, Szent Imre kollégiumi prefektus, 20-án Nagy Miklós püspöki tanácsos, A. C. titkár, 21-én dr. Szabó Imre pápai kamarás, érsek helynökségi titkár, 22-én dr. Kátay Béla pápai kamarás, plébános, 23-án dr. Boér Miklós teológiai tanár, 24-én Schusztér Antal plébános, 25-én P. Gyeenis András S. J., 26-án P. Kriszten Ráfael OFM. házfőnök, 27-én dr. Hamvas Endre budapesti érseki általános helytartó, kir. udvari és várplébános. A novénán belül eső vasárnap (augusztus 23-án) 11 órakor ünnepélyes szentmise lesz.”

1944 nyarán a Budapesten élők számára is már testközelből érzékelhetőek a háborús idők, júniusban az alábbi rövid hírben szerepel:

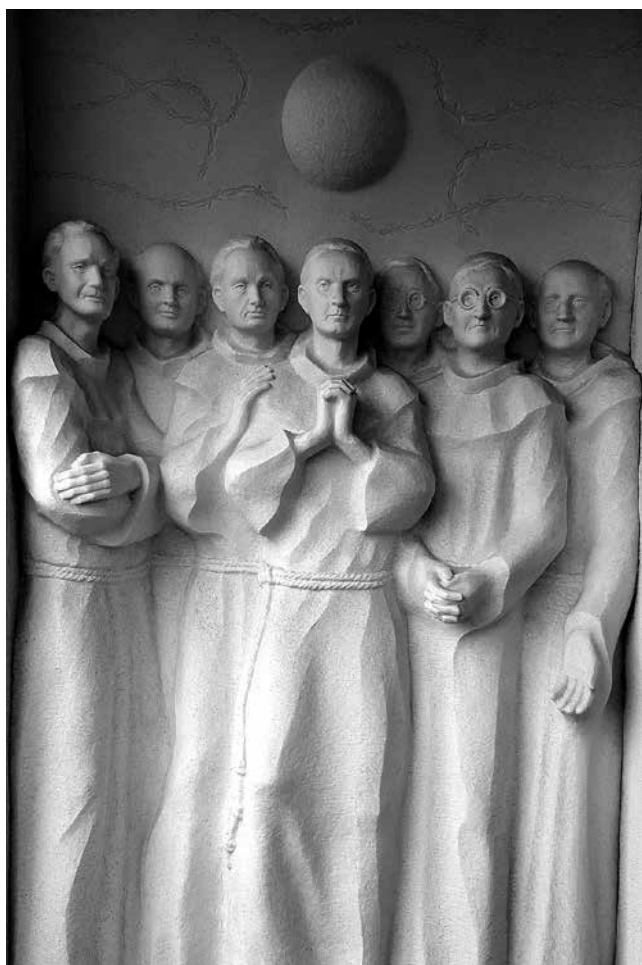
„A Margit-rakpart 53. sz. házban lévő óvóhelyet az elmúlt héten áldotta meg P. Kriszten Rafael ferences plébános atya. Az óvóhelyen szép oltárt emeltek s előtte a jó Isten oltalmába ajánlotta a házat és minden lakóját figyelmeztetve, bizzanak az Urban és imádkozzanak. A lakók 120 pengőt adtak össze a bomba károsultak javára.”

Ugyanezen a nyáron aztán egy békebeli hír kapcsán a Magyar Barát című lap oldalain tűnik fel a neve:

„TERCIÁRIUS ZARÁNDOKLAT MÁRIABESNYŐN. Szent Ferenc Világi Rendjének budapesti rendi közösségei Máriabesnyőn rendezték meg május 9-én szokásos évi rendi zárandoklatukat. Az idei zárandoklat még azzal is gazdagodott, hogy a Magyar Barát olvasótábor is csatlakozott az engesztelő ájtatosságokhoz. A vidékről egybesereglett előimádkozók és búcsúvezetők részére külön konferenciabeszédet és énektanítást rendeztünk a gyönyörűen kifestett alsó templomban, a budapestiek megérkezése után pedig nagymise és P. Pusztay Gábor, O.F. M. országos világi rendi igazgató szentbeszéde kötötte le a csaknem hatezer zárandokot. Délután 3 órakor ugyancsak P. Pusztay Gábor, O. F. M. lépett a szószékre, s amíg délelőtti beszédében a Világi Rend jelentőségét mutatta meg az Egyház életében, addig most az országos rendi egység szerepét méltatta, nevezetesen azt az erőt vázolta, amelyet létszámunknál fogva a katolikus közéletnek képviselünk. Utána a Magyar Barát szerkesztője ismertette a Szeplőtelen Szív tiszteletének tartalmát és módját, s készítette elő a rendi testvéreket a Világi Rend felajánlására Szűz Mária Szívének. A háborús keresztút elvégzése után P. Kriszten Ráfael, O. F. M. budai házfőnök tartott ünnepélyes májusi litániát s végezte a Világi Rend felajánlásának szertartását. Boldogan tértek haza testvéreink a csodatévő máriabesnyői Szűzanyától.”

A helyzetből fakadóan kevésbé a nyilvánosságnak szólnak a következő hónapok tettei, ám későbbi dokumentumok megemlékeznek erről:

„Kriszten Rafael, a Margit körüti ferences kolostor házfőnöke, egyben az ottani templom plébánosa a vészkorszak idején a megmenekítésük érdekében 2200 zsidó származású személynek segítette a felvételét a katolikus egyházba. A páter

1944 novemberében a sebesültek ellátása közben szerzett sérülése ellenére - maga vitte el az Angelo Rotta apostoli nuncius által kiállított menleveleket a gyalogmenetben Nyugat felé indított üldözöttek után, sokuk életét megmentve ezzel.”

(A Margit körüti rendház História Domusában olvasható P. Kriszten Rafael szerzetes beszámolója arról, hogy Angelo Rotta pápai nuncius megbízásából „védett” zsidókat hozott vissza a Bécsi úti halálmenetből.)

„Budapest ostroma idején folyamatosan látogatta az óvóhelyeket, hogy lelki vigaszt nyújtson híveknek. A Margit híd felrobbantásakor pedig csónakba szállt, hogy feladhassa a beteg szentségét az áldozatoknak.”

A háború végével látszólag visszatér a béke a mindennapokba, ahogy az alábbi hírek is jelezhetnék ezt, ám a formálódó kommunista diktatúra gépezete már készülődött, hogy minden neki nem tetsző személyt és dolgot maga alá gyűrjön, elpusztítson...

„A Kapisztrán Szent Jánosról elnevezett (budai) rendtartomány P. Markó Marcell vizitátor vezetésével a minap tartotta nagykáptalanját, amelyen tartományfőnökké P. Luptovics Kolozst, helyettesé: P. Karácsonyi Aladárt, míg rendi tanácsnokká ; P. Kalmár Özsébet, P. Király Kelemt, P. Kriszten Rafaelt és P. Jeney Jenőt választották meg.” (A Szív újság 1947.07.29.)

1946 novemberében egy Margit körúti rendezvényről szól a beszámoló: „Az országúti Szent Ferencrendi egyházközség oltáregylete most rendezte az Átrium filmszínházban a katolikus diákotthonok és az erdélyi szegény templomok felszerelése javára matinéját, melyen a „Pastor' Angelicus”, a béke pápája című filmet mutatták be. Az előadást nagy érdeklődés előzte meg. Az előadás végén P. Kriszten Rafael házfőnök, plébános rámutatva a mély benyomásra, amit az előadás tett, megköszönte dr. Szőke Józsefnek, az Oltáregylet elnökének és munkatársainak a körültekintő rendezést, zalabéri Horváth Jánosnak a filmnek és vitéz Hajnóczy Rezső igazgatónak az Átrium helyiségeinek a jótékony célra ingyenes átengedését. Felhívta a figyelmet, hogy a filmet a nagy érdeklődésre való tekintettel az Átrium karácsony előtt december 15-től kezdve műsorára tűzte. Módjában van tehát mindenkinek gyönyörködni ebben a megrázó erejű filmben, látni és hallani, hogy van a világ forratagban egy hely, a Vatikán Rómában, ahol XII. Pius pápa rendületlenül munkálkodik a lelkek békéjén, a népek megbékülésén, a világbékén...”

1949 nyarától a hatvani rendház válik a szolgálati helyévé, ami előrevetíti sorsát, hiszen a hatvani ferences plébánia és rendház elleni hajsza már 1946-ban elkezdődött. Ekkor hamisan vádaskodó kommunista hatóságok azzal fogták perbe Lukács László Perbált hittantanárt és nyelvész, hogy ellenálló csoportot szervezett, ehhez pedig fegyvereket és lőszert szerzett. Perbált atyát a Conti utcai katonai ügyszégen székelő szovjet hadbírószág tíz évi kényszermunkára ítélte. Rabságát Sopronkőhidán kezdte, majd egy Finn-Karéliában működő munkatáborba került, és ott halt meg 1948. április 18-án.

Ez az esemény csak a kezdete volt a hatvani ferencesek kálváriájának. 1950 júniusában ávosok törtek a rendházra, amely előtt az elszánt hívek összegyűltek papjaik védelmében. A spontán tüntetést kegyetlen megtorlás követte, 300 főt hurcoltak Recskre, 38 családot pedig - aggastyánokat és gyerekeket is - négy évre kitelepítettek. 1951. január 31-én bírósági tárgyalásnak nevezett színjátékot rendeztek, melynek során Kriszten Ferenc Rafaelt életfogytiglani fegyházra, Veress János Gábort 15 évi, Tarcza József Aurélt 12 évi, Zsiga Kerubin Sándort és Karácsony Sándort 10-10 évi, Filler Rezsőt és Garami Józsefet pedig 5-5 évi fegyházra ítélték el.

A börtönkörülmények között kiújultak Rafael atya tüdőproblémái, földi élete Krisztusban, a rabkórházban ért véget. T

Jenkei András

MEGJELENT!

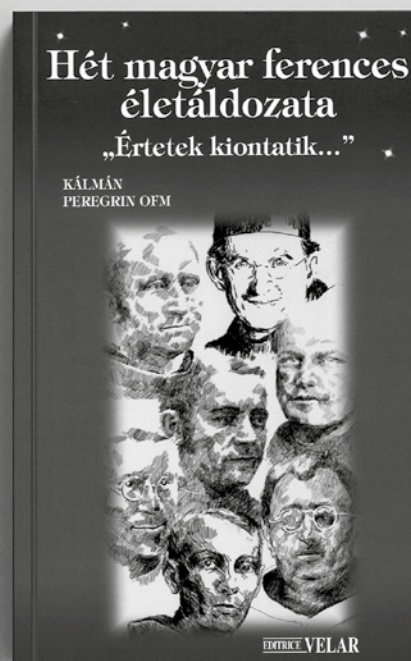
A Ferences Rendtartomány kiadásában megjelent **a 7 ferences vértanú** – köztük Kriszten Rafael atya, egykori budai plébános és házfőnök – életét és életáldozatát bemutató kiadvány. **A könyv a portán** – magyar és olasz nyelven is – **kapható 1.800 Ft-os kedvezményes áron.** Szeretettel ajánljuk mindenki figyelmébe, hogy mélyebben megismerjük boldoggáavatásra váró ferences testvéreinket, akiknek közbenjáró imádságát is kérhetjük!

Erős és Igaz Istenünk!

Te Bernát szolgád és társai életében csodálatosan kibontakoztattad a kereszti misztériumát, amikor áldozatvállalásuk által a diktatúrák sötétségében is felragyogtattad a hit világosságát.

Kérünk, dicsőítsd meg szolgálodat szent egyházadban, hogy hitvalló életük és vértanúságuk példája ma is bátorító erőforrásunk legyen a szegény és alázatos Krisztus követésében.

Aki él és uralkodik, mindörökkön örökké. Ámen.

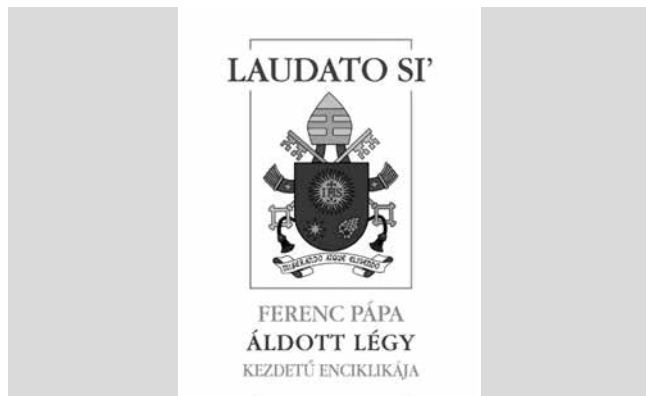

MILYEN VILÁGOT HAGYUNK GYERMEKEINKRE?

GONDOLATOK FERENC PÁPA LAUDATO SI KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA ÉS A NAPHIMNUSZ SZÜLETÉSE 800. ÉVFORDULÓJA KAPCSÁN

Nyolcszáz évvel ezelőtt Assisi Szent Ferenc – már súlyos betegen – egyszerű szavakkal és mély lelkiséggel költőien dicsérte a Teremtőt a *Naphimnuszban*, kérve a testvéreket, hogy ezt énekelve hirdessék Isten szeretetét az embereknek. Az égi és a földi teremtmények, a Nap és a Hold, a föld, a víz, a szél és a tűz mind testvérként és Isten ajándékaként jelennek meg benne, de Ferenc nem „hasznos tárgyként” tekintett e teremtményekre, hanem szinte családtagként – „Földanyára”, „Naptestvér úrra”, „Hold nénénkre”, „Víz húgunkra”, „Tűz bátyánkra”, „Szél öcsénkre” –, akikkel közös otthonunkban élünk, és mind a Teremtő jóságának felismerésére és dicséretére hívnak.

Ferenc pápa *Laudato si'* enciklikájában – mely címét éppen a Naphimnusz első szavaiból veszi – arra figyelmeztet, hogy teremtett világunk ma súlyos válságban van. A környezetszennyezés, a klímaváltozás, a pazarlás, a természeti erőforrások kimerítése, és az emberi élet méltóságának háttérbe szorítása mind egyetlen gyökérből fakad: abból, hogy elszakadtunk Istentől, felelőtlenül, csupán kihasználni akarjuk, nem pedig szolgálni és őrizni Isten teremtett világát.

A *Laudato si'* hangsúlyozza: a környezeti válság valójában erkölcsi és lelki válság: „Minden összefügg mindennel” – mondja Ferenc pápa, és így ma nem csak a természet, hanem az emberi szív is veszélyben van. Nem lehet ugyanis szeretni Istent úgy, hogy közben közömbösek vagyunk műve iránt, vagy hogy figyelmen kívül hagyjuk a szegényeket, akiket következményeiben a legjobban sújt a környezet pusztulása. A teremtvédelem ezért több, mint természetszeretet vagy -védelem: nem csupán „zöld ügy”, hanem keresztényként kötelességünk, Isten előtti felelősségünk, és a felebaráti szeretet egyik formája. Tudunk-e, akarunk-e lelkiismeretünkben felelősen, Isten teremtvéért felelősen az Úr lelkével, szemével gondolni életvitelünkre, gondolko-

dásunkra, a világhoz való viszonyulásunkra, értékeinkre? Ferenc pápa egyfajta megtérésre hív ezért. Nem mindegy, milyen világot hagyunk a gyermekeinknek. A kérdés nem a jövőről szól, hanem mindenekelőtt jelenünkről. Az, ahogyan most élünk, döntően befolyásolja, milyen földet, vizet, levegőt és leginkább milyen emberi kapcsolatokat adunk tovább. Ha ma figyelmetlenek vagyunk, gyermekeink nem csupán kevesebb fát vagy kevesebb és kevésbé tiszta vizet örökölnék majd, hanem bizalmatlanabb, önzőbb világot is.

Mit tehetünk? – Ferenc pápa néhány konkrét lépésre hívja a hívő embereket, mintegy alapelvként:

1. Hála és szemlélődés – ökológiai megtérésre van szükségünk, és ennek alapvető kifejeződése a hála a teremtett világ kapcsán, a szemlélődés pedig segít felfedezni minden dologban Isten jelenlétét. (*Laudato si'* 220)

2. Egyszerűség – az egyszerű életmód nem szegénység, hanem belső gazdagság, a mértékletesség pedig része a keresztény ökológiai felelősségnek. (*LS* 22-223)

3. Energiatakarékosság – konkrét technikai és életmódbeli változások szükségesek életünkben az energiafelhasználás csökkentésére. (*LS* 180)

4. Hulladékcsökkentés – a pápa a „felhasználás és kidobás” kultúrájának elutasítására hív, és hangsúlyozza a „javítás és újrahasznosítás” fontosságát. (*LS* 22, 192)

5. Víz- és élelemkímélés – a víz közjó, ami felelősséget jelent használatában, nem lehet elpazarolni; az élelmiszer-pazarlás pedig erkölcsi, lelkiismereti probléma számunkra. (LS 27-31)

6. Közösségi cselekvés – valódi változást a közösségi összefogás képes hozni, különösen a helyi kezdeményezések. (LS 219)

7. Támogatás és imádság – a teremtésért való imádság az ökológiai megtérés része; a szolidaritás pedig terjedjen ki a környezetvédelem területére is. (LS 216, 246)

Szent Ferenc atyánk a Naphimnuszban 800 éve arra hív, hogy újra és újra fedezzük fel: a világ nem tulajdonunk, hanem ránk bízott kincs. Isten „kertjének” nemcsak munkásai, hanem felelős őrei vagyunk. Ha most meghalljuk a teremtett világ „sóhajtozását”, és a tetteinkkel is válaszolunk rá, akkor a gyermekeinknek nemcsak tisztább levegőt és vizet, hanem élő hitet és felelősségteljes szeretetet is örökítünk. Ferenc pápa szavaival: „*Ne feledjük, hogy a jövő nem valami előre megírt történet: a jövő az, amit közösen, Isten kegyelmével és a testvéreinkkel együtt építünk.*” A teremtésvédelem: remény és örökség számunkra. T

ChPt

ASSISI SZENT FERENC: NAPHIMNUSZ

(CANTICUM FRATRIS SOLIS VEL
LAUDES CREATURARUM)

Nagyfölségű, mindenható jó Uram,
tiéd a dicséret, dicsőség és tisztelet és minden áldás.
Egyedül téged illet mindez, Fölséges,
és senki ember nem méltó akárcsak említeni is téged.

Dicsértessél, én Uram, és veled együtt
minden teremtményed,
Naptestvér úr kiváltképpen is,
ki maga a nappal s ki által megvilágítasz minket is.
És szép ő és nagy ragyogással sugárzó,
rólad, Nagyfölségű, jelentést hordozó.

Dicsértessél, én Uram, Hold nővérért
és csillagaiért az égnek,
fényesnek formáltad őket, drágának és szépek.

Dicsértessél, én Uram, Szél testvérért
és a levegőért, a felhős és derűs égért és minden időért,
ki által fenntartod minden teremtményed.

Dicsértessél, én Uram, Víz nővérért,
ki oly hasznos és alázatos, drága és szűzi tiszta.

Dicsértessél, én Uram, Tűz testvérért,
ki által megvilágítod az éjt,
és vidám ő és szép, hatalmas és erős.

Dicsértessél, én Uram, Földanya nővérünkért,
ki minket fenntart és kormányoz,
sokféle gyümölcsöt terem, füveket és színes virágot.

Dicsértessél, én Uram,
azokért, kik megbocsátanak szerelmedért,
és elviselnek betegséget, üldöztetést.
Boldogok, kik békében kitartanak,
tőled, Nagyfölségű, majd koronát kapnak.

Dicsértessél, én Uram, testi Halál nővérünkért,
ki elől élő ember senki el nem szökhet.
Jaj azoknak, kik halálos bűnökben hálnak meg.
De boldogok, kiket majd szent akarotodban talál,
azoknak nem fog fájni a második halál.

Dicsérjétek az én Uramat és áldjátok,
mondjátok köszönetet és nagy
alázatossággal szolgáljátok.

(fr. Kardos Csongor fordítása)

TEPLOMTAKARÍTÁS SZEMLÉLÖDVE

ÉLMÉNYEK, KÉPEK, FELISMERÉSEK EGY KATEKUMEN SZEMÉVEL, PORTÖRLÉS KÖZBEN

... Rendkívül inspiráló gondolatokat hozott számomra a húsvét előtti nagytakarítás. Szeretném megosztani veletek ennek képeit, élményeit, gondolatait.

A közösség ereje...

Létrát állítottam, és ahogy kérték tőlem a szervezők, Nóri és Feri, a főoltár jobb oldalán Szent Kapisztrán János és a lába alatti párkányzat portalanításába kezdtem. A láb törlesztésével beugrottak a lábmosás „képei”. De a létrán nagyon inogtam és bizonytalan voltam. Gondoltam, úgyis azt mondták, elég addig letörölni... Vagy másszak át a párkányra? Mi van, ha nem bírok lemászni? Jött egy ferences testvér, aki mondván, már ezerszer megcsinálta, majd ő letörli az arcát. Ijedten sügták oda nekem, neki már nem igazán kellene ezt csinálnia, vigyázzak rá. Így fogtam a létrát, hogy neki ne inogjon úgy, mint nekem. Megérkezett katekumen csoportunk másik tagja is, őt is ide irányították, így ő is a főoltárt porolta. Rájöttem, akkor a legstabilabb a létra, ha egyvalaki tartja, és még valaki rááll nehezeknek. Így végül egyikőjük tartotta, másikuk még ráállt, én pedig a létrának épphogy a legmagasabb fokáig jutottam. Miért próbálkoztam egyedül, mikor itt vannak a ferences testvérek és a katekumen társak?

Ha elcsüggedek és reszketnek tagjaim (Zsolt 6,3), ha háborgatóim örülnek, hogy tántorgok (Zsolt 13,5), miért is nem szólok, hogy tartsák a létrám?

Az oltár hátoldala...

„Hallottunk ájtatós, régi faragókat,
kik mindent egyforma türelemmel róttak,
nem törődve, ki mit lát belőle s mit nem:
tudva, hogy mindent lát gazdájuk, az Isten.
Bár ilyenek lennénk mi!”
(Babits Mihály: Psychoanalysis Christiana)

És valóban, az angyal sáljára ugyanúgy rá vannak festve a csillagocskák, amelyek részén háttal van nekünk, és a ruha mintája, ahol nem látjuk. A hajfürtjei és a szárnya tollai, amik a fal felé néznek, ugyanúgy ki vannak faragva.

A ruha redője, ami velünk szemben elkezdődik, körbefut, ahogy valóban esik a textil.

Sőt! A lábát lógató kis angyal a főoltáron, aminek csak a lábfejét látjuk, a lábfejét is csak távcsővel, ha hátrébb ülünk. Ujjanként szépen kifaragva a lábujjak... És ahogy töröltem, kitapintható volt – a láthatatlan, alig hozzáférhető, apró talpán – egy tökéletes anatómiai pontossággal megfaragott lábboltozat.

Vele jön az Úr, kerubon repül...

Volt olyan angyal, aminek kicsit lötyögött a szárnya, ahol kapcsolódik a testtel. A koronát tartó angyalnak viszont szó szerint mozgatható a szárnya. Rendes szárnyacsapások végezhetők vele. Azon gondolkodva, direkt mozgatható-e, vagy az idő múlása fogott ki rajta, az lett az érzésem, ő jár tábor az istenfélők körül, megsegíteni őket! (Zsolt 34,8) Ő hordozza kézben épp valamelyikünket, hogy meg ne üssük lábunkat a kőben (Zsolt 91,11-12). És ha siralmunk elhallatszik Isten házáig, a templomunkig, Vele jön az Úr, amikor kerubon repül, szelek szárnyán hozzánk, felemelni minket (Zsolt 18,7-18).

Ameddig a szem ellát...

A munka végeztével egy forró teával, pár szem keksszel kiültünk az udvarra, majd egy társunk – mint kiderült, ő is felnőtt megtérő – a közösség egy rendszeres segítő keze, körbevezetett a többi udvaron. A hátsó udvaron van egy nagyon helyes kis ház, szép kereszttel, majd egy nagy szakértelemmel művelt konyhakert. Mesélte, réges-rég, mielőtt körbeépült volna, amerre a szem ellát, arra a Rend szőlője, zöldségeskertjei voltak.

Én pedig csak csodálkoztam, hogy mindennek ma részesévé lehettem. T

Balázs

HISTÓRIA

AZ ORSZÁGÚTI FERENCESEK ÉS A TEMPLOM TÖRTÉNETE (2. RÉSZ)

: A plébánia történetében új korszak kezdetének is
: tekinthető, hogy 1903 augusztusában a 40 éves Kai-
: zer Nándort választották meg házfőnöknek. Alig-
: hogy átvette megbízatását, máris nagy tettekre kész-
: séggel vágott bele a már rég halmozódó teendőkhöz.

Azonnal (augusztus 20-ával) magyarra váltotta az addig latinul vezetett Historia Domus nyelvét. (Magyar nyelvű sorok addig csak levelek szó szerinti bemásolása révén születtek, például 1894-ben a püspök válaszlevele a zárda cserepezésével kapcsolatban, vagy az újlaki plébániával folytatott határvonal vita levelei).

A jelek szerint szintén rögtön szervezni kezdte a templom rég esedékes felújítását. November 11-én „*megtartottuk az utolsó isteni tiszteletet templomunkban, a melynek renoválásához másnap az állványokat kezdték fölállítani*”.

– (Bezárt rozoga templom.) „A Buda-ország-
uti plebánia-templomnak boltozata annyira
megrongálódott, hogy bedőléssel fenyege-
zett és ezért bezárták. Addig, míg a temp-
lomot helyreállítják, az istentiszteleteket
a ferencrendiek sekrestyéjében tartják meg.
A Buda-országuti plebánia-templomot a szent
ferencrendiek adminisztrálják.” (Alkotmány,
1903. november 14.)

A templomhajó „*boltívein veszedelmes repedések miatt támadtak, annyira, hogy kénytelenek voltunk három boltívet leszedetni és Rabitz féle boltívekkel helyettesíteni. A régi boltívekből csak a szentélyi s a kórusi maradt meg*” – jegyezte föl a gvardián, s emiatt máig van eshetőség arra, hogy az 1780 előtt készült Maulbertsch-féle szentélyboltozati freskó, ha töredékesen is, de fennmaradt. Ezt állítja és támasztja alá más oldalról Farbaky Péter művészettörténész is. Ennek feltárása, e nagyreményű kincs feltárása a jövő lehetősége. E munkák kapcsán szétszedték, s utóbb újból felállították az orgonát, tatarozták, festették a falakat.

Az állványok tönkretették a burkolatot, ezt újjal kellett pótolni. A templom addigi kövezetét valószínűleg ugyanolyan terméskölapok alkották, melyek ősi darabjai a gyóntatófolyosón (1770), a rendház folyosóján (1834) és az utcai szárny (1724) félemeleti lépcsőfordulójában – megmenekülve a felújításoktól – máig megmaradtak. (1985-ben még az utcaszárny első emeleti folyosóján is megvolt.) Ez a híres, júra időszakban keletkezett solnhofeni mészkő, mely az Archaeopteryx és más repülő őshüllők anyaköze (hátha a sok gyónó lépte feltár egyet a gyóntatófolyosón a következő századok során), s melyet

több századon át előszeretettel használták hazánkban is reprezentatív épületek padlózatául, főleg a Duna mentén, amelyen a bajorországi kő érkezett. (Ilyennel fedték például építéskor s újabban is a Nemzeti Múzeum folyósóit.) Ezek helyébe rakták le 1903-ban a cementkő lapokat, melyek kecses vonalú keresztje azóta olyannyira a templomhoz nőtt. (Ezeket 117 év koptatás után 2020-ban cserélték ki hasonlóra, de pár négyzetméternyi eredeti megmenekedett a templomtorony aljában, a vas csigalépcső körül.) A boltozat átépítéskor lehulló téglák s fadarabok a padokban is nagy kárt tettek. A főváros rendeletére pedig új ajtót s kijáratot kellett létesíteni. A szentély előtti rácsozat helyett is újat készítettek, s azt a szentélylépcsővel együtt – a templom megnagyobbítása okán – az oltárhoz 1 méterrel közelebb helyezték. Ez már a harmadik szentélyrekesztő volt. Az első, barokk kovácsolt vaskorlátot 1847-ben cseréltette ki a Ganz gyárban öntött áldoztató-rácsra Kostroschitz Paskál plébános. Ma már a legújabb korlát sincs meg, de az 1954-es fényképeken még látszik. Új ereklyekő került az oltárba.

E nagyszabású átalakítás alkalmával sok másra is sort kerítettek: a jobboldali torony alatti kamrát ekkor alakították kápolnává (ma lourdesi kápolna), az utolsó két oltár előtti farácsozatot (tehát szentélyrekesztőt) eltávolították, régi fa ablakráma helyett vasráma került, a templom új tetőt kapott, tatarozták az oratóriumot, bevezették a villanyvilágítást. E munkák 1904. július 16-ig tartottak. A zárdában az „*alsó folyosó téglával volt kirakva, ezek némely helyen egészen le voltak koptatva, úgy hogy a folyosó a hullámvíz Dunához hasonlított, ezt tehát cementtel kirakattuk*”.

– (A ferencrendiek budai temploma.) „A ferencrendi atyák budai, Margit-köruti templomát, a melyet most restauráltak, vásárnap szentelte be Kohl Medárd dr. címzetes püspök fényes egyházi ünnepséggel. A püspök Berger Márk hercegprimási szertartásmester kíséretében nyolc óra után érkezett a ferencrendiek kolostora elé, a hol a szerzetes atyák élén Tamás Alajos tartományi főnök fogadta. A püspök kíséretével bevonult a templomba és félkilenc órakor megkezdődött a szertartás. A beszentelés után, tíz órakor a püspök a ferencrendi atyák és a növendékpapok segédletével ünnepi nagymisét pontifikált, mely alatt a bővített ének- és zenekar, Szantner Zsigmond belvárosi egyházi karnagy vezetésével, Langer nagymiséjét adta elő. A templomot a múlt év novemberében zárták el, mert a boltívek megrepedeztek. Most a boltíveket restaurálták s egyúttal a templom padlóját is új, gyönyörű cementkő-padlóval cserélték föl s átalakították az orgonát is. A bolthajtásokat remek freskókkal ékesítették, melyek közül a szentélyben lévő az Annunciációt, a többi pedig Krisztus születését, a hegyi beszédet és Szent Ferencet ábrázolja a madarak között. Újból festették a falakat, az oszlopokat és pilléreket, melyeknek fejét dús aranyozással látták el s átalakították az oltárokat. Az átalakítás költségeire Kaizer Nándor házfőnök tekintélyes összeget gyűjtött, s a munkálatokra is ő ügyelt föl. Az egész költség körülbelül 36–38.000 korona, a melyhez a vallásalap huszonhétezer koronával, a székesfőváros pedig négyezer koronával járult.” (Budapesti Hírlap, 1904. július 18.)

A fenti cikkben említett új freskók sajnos ma már nem láthatóak, talán fénykép sem öröközte meg azokat. Valószínűleg a II. világháború utáni felújítások során festették le e festményeket. Tartósabbaknak bizonyultak a templombelső további szépítései, melyekre a kényszerből nagy építkezés adhatta a készletet. Kaizer folytatta, vagy inkább beteljesítette elődei – ma már sajnálatosnak ítélt – törekvését a templom barokk szobrainak, felszerelésének kicserélését. A megrendeléseket 1887 óta az akkoriban nagyon népszerű tiroli Stuflesser Ferdinándnak adták. Az 1906-ban megérkezett új oltárról azonban a házfőnök maga írta: „nem elégített ki. Többet, nagyobb szerű munkát vártam” (Angyalszobor a főoltárról – lsd. 21. oldalon). 1911 decemberében szállították az előző évben rendelt szobrokat: Szent Jakabét és Kapisztrán Szent Jánosét a főoltárra, Szent Lajosét és Szent Erzsébetét a Szent Ferenc oltárra, 2-2 angyal a Lourdes-i és a Szent József oltárra (ezeket a szakirodalom eddig 1887-es munkáknak tartotta).

A templomtoronyra ma feltekintve feltűnnek azok a kerek keretek, melyek toronyórára utalnának, de ilyen emlékezet óta nincs rajtuk. Pedig voltak ott órák. Nem sokkal a Kaizer kezdte nagy építkezés előtt romlott el a templom toronyórája. A főváros tanácsában egyesek támogatták egy új beszerzését, mondván, „azon környéken ez az egyetlen nyilvános óra és a lakosság érdekében a toronyórára okvetlen szükség van”, s a zárda főnöksége erre képtelen. Mások ellenezték, mert nem a főváros a templom kegyura. Végül 1904-ben a város megjavíttatta az órát, „minthogy pedig a toronyóra nem annyira a templomnak, mint inkább a közönségnek képezi egyik fontos szükségletét, a tanács a szóbanforgó toronyórának elkészítését nemcsak méltányossági, de köztekintetéből is indokoltnak tartja”. Az óra az ostrom idején semmisült meg. A helyreállítás során számlapokat még felhelyeztek (egy 1954-es fénykép szerint), de óra már nem került oda, később pedig minden nyoma eltűnt.

Kaizerben gyakorlatias, gondos házfőnök ismerszik meg, akinek – ami ritkább – történeti érzéke is volt: megírta a templom történetét, okleveleket másolt a Historia Domusba (köztük azt, mely szerint az utcai kolostor 1724-ben lerakott alapkövével együtt hajdan két körmöci aranyat is elhelyeztek), rendezte a provincia könyvtárát, s közben értékes iratokat fedezett fel. E historikus szemlélet is szerepet játszott a háztörténet alapos, részletes leírásaiban, melyeknek köszönhetően maradt ránk például olyan részlet, miszerint a „kertben a tekepálya házikóba vasgerendákat tettünk, hogy a fenyegető összedülést megakadályozzuk” (1903). Ez egyrészt kivételes adat az akkori ferencesek szabadidős kedvtelésére, másrészt érdekes kérdést vet fel e kis ház eredetére nézve, mely elég régi, s a megerősítő elemekből következően jelentősebb méretű lehetett. A választ 1911 áprilisában ugyanő adta meg: „a tekepálya házikót, mely valamikor temetői kápolna volt és kriptá, lebontattam és pedig az emeletet egészen, a földszintnek ellenben csak egy részét mivel bedőléssel fenyegetett.” Ha helyes az azonosítás, ami Kaizer tudását tekintve csaknem bizonyos, akkor az ágostonosok építette temetői kápolna jóval tovább fennmaradt, mint azt eddig feltételezték (1835), még ha világias feladatkörben is. Ekkoriban még csupán tekegolyók gurultak a hajdani sírok fölött. 1904-ben, mivel a vízivárosi temető megtelt, a ferencesek új sírhelyet kaptak a fővárostól Farkasréten. Nem kérdés, hogy Kaizert őszinte, sőt szenvedélyes magyar nemzeti érzület hatotta át. A Historia Domus nyelvét rögtön magyarra váltja (csak egy rövid időszakra, 1928-32 közt, Oslay Oswald tartományfőnöksége alatt térnek vissza a latinhoz). Oroszlánrésze volt abban is, hogy a templomban használt nyelv gvardiánsága éveiben teljesen magyarra változott (lásd: Etnikum). 1906 húsvétján így ír: „Nagy örömmel ünnepelte Magyarország a föltámadási ünnepet; hogy is ne hiszen alkotmányát, melyet a liberalizmus elsikkasztott, e napokban a bölcsen gondolkodó király Ő felsége visszaadta. Éljen!”

Kaizer házfőnökségével lelkeségi területen is fellendülés következett be, dinamikus, szervező személyiségéhez il-
lően ez a zarándoklatok felkarolása volt. Ő ezt már jóval
korábban is gyakorolta:

– Zarándoklás Mária-Radnára. „A ferenc-
rendiek budai országúti templomából július
4-én zarándokmenet indul Mária-Radnára s
ott három napon át különféle ájtatosságokat
végez. A zarándokmenetet P. Kaizer Nándor
vezeti. (Budapesti Hírlap, 1890. május 25.)”

Az egyik legjelentősebb magyar Mária-kegyhelyre, az er-
délyi (Arad megye) Máriaradna ferences templomába való
zarándoklatot 4 évvel később megismételte. Igazi nagy
vállalkozása azonban a szentföldi zarándoklat megszer-
vezése és vezetése volt, mely abban az időben valóban
komoly teljesítmény volt. „Kaizer Nándor atya zárdafőnök
ez év augusztus 30-ára nagy nemzeti zarándoklatot szer-
vez a Szentföldre s ez alkalmából felhívja az összes magyar
katholikusokat, hogy a zarándoklathoz csatlakozzanak [...] kéri a papságot is, hogy a zarándoklat eszméjét térszre
és mozdítsa elő, hogy ha lehetséges, a zarándoklatban ha-
zánk minden plébániája képviselve legyen” – szólta a nagy-
reményű felhívás. A jól sikerült utat következő években
(1906, 1907) megismételte. Az utóbbihoz számos lapban
hirdetést is jelentetett meg:

– Országos zarándoklat a szentföldre.
„Pater Kaiser ferencrendi házfőnök lelki-
vezetése és a szentföldi ferencrendi atyák
közreműködése mellett országos zarándoklat
indul a szentföldre, Loretto, Róma, Nápoly,
Alexandria, Jaffa, Jeruzsálem, Haifa, Názá-
ret, Velence érintésével. Utazás időtartama
37 nap, árak: III. oszt. 250 kor. II. oszt.
700. kor. I. oszt. 900 kor. Részletes prog-
rammokkal szívesen szolgál P. Kaiser Nándor
ferencrendi házfőnök, Budapest II. Margit kő-
rút 23. szám.” (Pécsi Közlöny, 1907. jún. 28.)

Kaizer és 100 zarándok 1907. szeptember 2-án indult
Szentföldre. A templombeli búcsúmisén Tamás Alajos tar-
tományfőnök oly ékesen ecsetelte az indulóknak, hogy
„megcsókolhatják az édes Üdvözítő lábnyomait, ami ritka
halandónak jut osztályrészül, hogy szavait a hívők többszö-
rös zokogása szakította félbe”. Az október 4-i visszaérkezés
után írja Kaizer: a híveknek „kis képecskéket osztottam szét”.
A két út nem lankasztotta, inkább fokozta a házfőnök lel-
kesedését: 1909 augusztusában új szentföldi zarándokla-
tot vezetett 104 léleknek (a búcsúmisén magyar, német és
tót szentbeszédekkel), s 1911 augusztusában megint csak
a Szentföld volt a cél. A közbeeső évben, 1910-ben pedig
Assisi felé vette a hívekkel zarándokútját.

Angyalszobor a Stuffleser-féle oltáron

– **Búcsú a kapisztránusoknál.** „A kapisztránusok budai országúti templomában tegnap tartották meg a szokásos búcsút. A búcsú egyházi része a templomban folyt le. A templom körül, főleg a Török utcában igen sok árubódé, mézesbábos sátor volt felállítva, melyek között egész nap tolongott az amúgy is ünneplő közönség.” (Független Magyarország, 1905. XII. 28.)

Kaizer Nándor nemcsak építkezésben, renoválásban, hanem beszerzésekben is jó gazdának mutatkozott: bort vásárolt más ferences rendházaktól, 1908 októberében 86 hektolitert (Vác, Szabadka, Máriaradna, Simontornya). 1906 júniusában 150 mázsa kokszot és ugyanannyi szenet. Az 1908. júniusi beszerzések listájából érdekes pl. 3 mosdóasztal vasból, 11 ruhaseprő, 3 köpöcsésze, 24 servietta (textil szalvéta). Augusztusban az összes testvérnek habbitust, palliumot és tunikát vett. 1911-ben új ostyasütőt vásárolt 4 nagy ostyaablakkal, tehát ekkor még az ostyát

A Török utca ezidőben is a Zsigmond utcától indult, de a mai Margit körutat is magában foglalta egészen a mai Bem utcáig. A sátrak tehát az akkor még jórészt földszintes házakkal beépült Margit körúton álltak. Milyen idillnek látszik ez a mából!

A házfőnök reformjai apróbb részletekre is kiterjedtek. 1905-ben a tranzitus napján „*idén először tartatott szent beszéd ugyan csekély hallgatóság előtt, azon reményben, hogy jövőre többen lesznek*”. 1906-ban így ír: „*Az Urnapi körmenet is fényesen sikerült, anélkül, hogy a gyertya- és mennyezetvivőket ettettem és itattam volna, mint ez azelőtt szokásban volt.*”

1907 májusában érkezett a Szentszék megerősítő körlevele a mindennapi áldozásról, melynek megengedése addig vita tárgya volt. Ez a legmagasabb szintről érkezett jóváhagyás szintén a lelki élet elmélyülését segítette.

1908 májusában Kaizer megáldotta az Áldás utca sarkán lévő régi keresztet, melyre „*új Corpust tettem a hívek adakozásából*”. A kereszt valamikor máshol állt, a fővárosi tanács helyezte ide.

is maguk készítették. Még ez évben három misemondóruha-szekrényt is rendelt, hogy minden ruhának külön fiókjaja legyen – valószínűleg ezeket látjuk ma is a sekrestyében. Kaizer gvardiánságának végén (1914-ben Dunaföldvárra került házfőnöknek), ahogy a kezdetén is, komoly pénzügyi beszámolót írt (kölcsönadásokról, állami értékpapír vásárlásokról). **T**

Kondorosy Szabolcs

NAPKÖZIS TÁBOR BESZÁMOLÓ - SZÜLŐKNEK ÉS HÍVEKNEK

„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15)

KEDVES ANYUKÁK ÉS APUKÁK!

„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15) - ez volt táborunk igei mottója. Mi is hálát adunk az Úrnak a hét minden mozzanatáért, s a gyerekekért, akiket ajándékként adott Ő nekünk.

Szeretném összefoglalni a történeteket, amiket a gyerekek beszámolóí és a fotók mellé fűzök.

Célunk az volt, hogy felfedezzük: MINDEN ajándék az Úrtól van, s mi pedig mindenért adjunk Neki hálát. Ez vezessen bennünket egész életünkben; ezt próbáljuk megalapozni már most, hogy majd felnőttként is örömmel és hálával fogadjunk mindent az Úr kezéből.

Minden napot hálaadó imádsággal és énekekkel kezdtünk. Hétfőn reggel csapatjátékok segítségével igyekeztünk egymást megismerni, majd az első tanításban rávilágítottunk arra, hogy mi az ajándék: ingyenes, nem a mi érdemeinktől függ, az ajándékozó nagy szeretetéből kapjuk, s hálával tartozunk neki ezért. A legnagyobb ajándékozó Isten, s az egész életünk az Ő ajándéka. A gyerekek kaptak egy névre szóló ajándékdobozt, amibe egész héten gyűjtögethettek apró ajándékokat.

Ebéd után mindig volt szabadfoglalkozás: rajzolás, egyszerű kézműves munkák, diavetítés, fődíjas vizeskedés, mozgásos játékok.

Az első délután Csiky Virág zseniális kézműves szakemberünk segítségével bőrpénztárcát készítettünk.

Keddi témánk a Naphimnusz volt: a teremtett világ Isten ajándéka, s utunk végén a Mennyszigetbe vetett bizalmunk révén a boldog halál vár ránk. Állomásokon ismerkedtünk meg a Naphimnusz szakaszaival és Szent Ferenc hálaadó lelkületével. Nagy segítségünk volt az állomásokon jó néhány testvér a plébániáról.

Délután közös alkotásként az univerzum csodáját kezdték el megörökíteni a gyerekek festő technikával.

Szerdán a Normafánál kirándultunk. Hűvösvölgyből gyermekvasúton utaztunk János-hegy állomásig, majd a Békás-tó érintésével a libegő felső állomása mellett el sétáltunk az Anna-rétig. Ott a szabad játék mellett bízalmjátékot is játszottunk: párokat alkotva akadálypályán egymást vezettük - a vezető szóval irányította „vak” társát. A tanulság az, hogy szükségünk van egymásra, egymás segítségére és épülésére adott minket ajándékként az Úr egymásnak.

Délután virsli evés és szabadfoglalkozás volt.

Csütörtökön bringóhíntőztünk a Margitszigeten, játékos feladatokkal megtűzdelve utunkat. Délután Zalán atya beszélt arról a templomban, hogy a nehézségek is Isten áldásaivá válhatnak az életünkben. Egy, a saját nehézségünket jelképező kavicsot az oltárra helyeztünk, így adtuk azt át az Úr kezébe rövid szentségimádásunk alatt.

A pénteki tanítás során megvallottuk, hogy az Úr Jézus az életünk legnagyobb ajándéka. Összegyűjtöttük, hogy kicsoda számunkra Jézus, mit tett értünk, majd falemezre rápíngáltuk a számunkra legfontosabb üzenetek valamelyikét. Délután a várva várt „Ki mit tud?” műsorszámait tekintettük meg. Mindegyik előadás nagy sikert aratott.

Hálásan köszönjük minden segítők lelkes munkáját! Köszönjük Kondorossy Mariann, Turcsányi Lilla, Szilágyi Panni, Laczkó-Benedek Szidónia, Achilles atya tanításait a Naphimnusz állomásain, Zalán atya bölcs gondolatait a templomban. Köszönjük a kézműveseink, Csiky Virág, Turcsányi Lilla és Wolf Eszter nagyszerű ötleteit és azok megvalósítását. Köszönjük a felső tagozatos és középiskolás gyerekek, s az Antiochia közösség fiatal felnőttjeinek sokoldalú segítségét.

Köszönjük a szakács úr, Gábor bácsi finomságait és Madas Enikő sok segítségét az ebédelés során.

Külön köszönet és mély tisztelet Virágnak, a főszervezőnek áldozatos és alázatos munkájáért!

Köszönjük Nektek, hogy ránk bízátok gyermekeiteket! Számunkra is nagy ajándékok ők! Az Úr áldjon meg Titeket! T

Virág és Marcsi

TÁBORI NAPLÓ AZ ORSZÁGÚTI HITTANTÁBORBÓL

BALATONFENYVES, 2025.07.21-25.

Cikkünkben kiderül, hogy milyen programokon vehetett részt idén egy táborozó a hittantáborban. A már-már klasszikusnak mondható plébániai hittantábor idén Balatonfenyvesen került megrendezésre. A táborba hétfőn indultunk a Déli pályaudvarról, és pénteken délután érkeztünk vissza ugyanoda. A szervezőkön és táborozókon kívül még Achilles atya tartott velünk.

Hétfőn, miután megérkeztünk és elfoglaltuk a szállást, megismertük a tábor alaptémáját, ami Szent Pál élete volt. A nap további részében pihentünk és nagyot strandoltunk, mivel a szabadstrand csupán 3 perc sétára volt a táborhelytől.

Kedden – egy hosszú vonat és kompút után – egy 14 km-es túra keretében meglátogattuk a Tihanyi apátságot és strandoltunk is a Somosi szabadstrandon, ezután már csak a visszaút várt ránk.

Szerdán délelőtt volt a hagyományos Kalmár játék, majd finom ebéd következett utána egy kis csendespihenővel. Délután nagyon jól megszervezett próbatételek sorát kellett teljesítenünk, aminek a keretein belül megtanulhattuk a csotki csomózást, készíthettünk kókuszgolyót, és egy szabaduló szobából is kiszabadulhattunk. Este még egy nagyon fárasztó, de annál izgalmasabb „Kínai háborúban” vehettünk részt.

Csütörtökön lelki programmal kezdtünk, ami egy csoportos beszélgetéssel indult, ahol egy Szent Pállal kapcsolatos szentírási szakaszt dolgoztunk fel, ezután szentségimádás következett, amely alatt lehetőség volt gyónásra is, és az egészet egy misével zártuk le. Délután a gimnazisták által szervezett rendkívül izgalmas akadályverseny volt terítéken, ahol többféle állomás volt: a legtöbbször az ügyességünket kellett segítségül hívni, de olyan is akadt, ahol rendet kellett rakni, majd utólag arra kértek minket, hogy soroljuk fel, hogy melyik zenék voltak ezalatt hallhatóak. Az este folyamán megtekintettük minden csoport előadását, majd tábortűz zárta az utolsó estét. Másnap már a csomagolás, rendrakás, búcsúzás és a hazavonatozás várt ránk.

Összességében egy nagyon izgalmas, élménydús, de ugyanakkor fárasztó hittantáborunk volt. Köszönjük! T

Liszka Zsombor Pál

PÁRATLAN PÁROSOK A BALATONPARTON.

AVAGY SZINODÁLIS MEGÚJULÁS
AZ ORSZÁGÚTI CSALÁDOS TÁBORBAN

Az utolsó pillanatban jelentkeztünk. Húztuk-halasztottuk a dolgot. Ugyan tele voltunk elszánással, de rengeteg kérdéssel is. Szerettünk volna menni, mert már jó néhány plébániai táborban részt vettünk, és mindig gazdag lelki munícióval tértünk haza. Tudtuk azt is, hogy a tábor a közösségépítés legfontosabb eszköze, és azt is, hogy idén is „jó arcok jönnek”. Másfelől kétségtelen, hogy a tábor műfaj nem par excellence pihenés, mondhatni elég melós, ráadásul csodás alternatívák kínáltak (fájó szívvel mondtunk le például egy ZAZ-koncertről). És az is igaz, hogy egyre kevesebb időt tudunk tölteni felnövő gyerekeinkkel, s ha elmegyünk a táborba és ők nem jönnek velünk, akkor meg még kevesebbet. Ha eljönnek, lesz-e kortárs közösség a számukra? Ilyen és hasonló dilemmák között vergődünk. A Szentlélek azonban keményen dolgozott. És végül az egyik szervező pár, **Tömör Pali és Virág** ellenállhatatlan hívása és az a koncepció, hogy gyerekeink egy része velünk lesz, és segítőként vehet részt a táborban, végül eldöntötte a dolgot. Az pedig a csoda kategóriába került, hogy a lányaink Plébániához nem kötődő barátnői is ráérték és csatlakoztak. Persze, azért a végén (elején) is volt még egy csavar. Induláskor egy betegség keresztülhúzza a számításokat, de végül némi spéttel megérkeztünk Balatonfenyvesre. Ezt az utolsó akadályt azért említem, mert így sajnos az első előadásokról csak másodkézből értesültem, ugyanakkor **Bágya Kinga** segített, hogy képbe kerüljek, kerüljete. Az egész tábor szellemiségét tökéletesen megragadja, amit Kinga, Fülöp testvér szinodális megújulásról tartott előadásáról leírt. Őt fogom idézni majd a program bemutatásakor.

És hogy miért szerepel a címben a *páratlan párosok*? Mert számomra jelképes és tényleg sosem tapasztalt élmény volt, hogy ebben a táborban mindenki, de tényleg mindenki párra talált: az 1 méter alattiak és a majdnem 2 méterese, fiúk és lányok, gyerekek és felnőttek egyaránt. Soha, senkit nem láttam egyedül. Voltak állandó és ad hoc párok (hármások, négyesek). Játsszó, beszélgető, fürdő, konyhai segítő, pingpongozó, borkóstoló, röplabdázó, hennázó, kézműveskedő, meseolvasó, miséző, evező és táncos párok is. És ami nem volt: harag, széthúzás, veszekedés, nyafogás, pizskálódás. Voltak viszont jó beszélgetések, kapcsolódások és programok: volt **ismerkedős játék**, ahol egy hajóban eveztünk. A játékot **Sári Virág** álmodta meg, dolgozta ki az utolsó részletig, és párját ritkító igényességgel és kreativitással kivitelezte is az egyes állomásokat. **Kirándulás kenutúrával és kiállítással a Kis-Balatonnál**, ahol egy napra Fekete István nyomába szegődtünk, hála a szervező **Pilissy házaspárnak**, Gyuri-nak és Eszternek. A kenutúrán az evezőlapátok összehangolása felért egy családterápiával, ahogy Szilágyi Panni

frappánsan megfogalmazta. A tikkasztó, de élményekkel teli nap végén bónuszként egy briliáns természetfilm várt bennünket a hűs vetítőteremben. **Volt ad hoc táncmulatság Borbély Zsófi-val**, amely a foci pályán egy laza zenés vonatozással kezdődött, majd egy remek koreográfiával folytatódott. Az érthetően vonat-elleneseknek írom: nem, a vonatozás nem volt kötelező. Az érdeklődők azonban megtekinthetik a videót a remek páros táncról, amelyben kicsik és nagyok egyaránt lelkesen vettek részt, és amelyért **Bágya Boginak jár a köszönet**.

Készült mennyei gulyásleves, hála a másik szervező párnak, Fekesházy Matyinak és Andinak, valamint lelkes segítőiknek. A zöldségaprításban sokan részt vettek, kitarásban dobogós volt a **Pataki és a Demjén család**, a leggazdagabb méret- és formavilágú zöldség pedig egyértelműen **Kandrács Csaba** kése alól került ki. Megérte a fáradságot. „Ilyen jót még sohasem ettem” – erősítették meg degusztálók.

A reggeli áhítatokon Homoki Marcsival és Zalán atyával áldottuk az Urat és a felkelő napot. De délutáni extra miséken is részt vehettünk az Antal fivérekkel. A tábor „legszínesebb foltja” és egyben legszívetmelengetőbb eseménye a Bende és Ádin által koncelebrált délutáni „mise-sorozat” volt. Az 5 éves „pap” és 3 éves „diakónusa” komoly „közönséget” vonzott, és méltán. Még ministrán-saik is akadtak, **Huba és Boti** személyében.

A felnőtteknek szóló előadások alatt a **gyerekekkel a Pálvölgyi testvérek: Loli és Paula, valamint barátnőik: Vilma és Jonka kézműveskedtek.** A fő irány a halas tematika volt. Az egyik előadás alatt valamennyi gyerek részvételével egy gyönyörű színpompás akvárium, mesésen gazdag tengeri világ született. Emellett a lányok napi

6-8 órában gyerekeket hurcoltak és hennáztak. A kicsik kérhettek bármit, az ügyes kezek pikk-pakk rájuk varázsolták a megálmodott mintákat. Ők voltak az esti mese felelősök is. A gyerekek körüli teendőkből és játékból valamennyi nagy kivette a részét, **különösen sokat segített Bágya Bogi és Janka, valamint Szabó Misi.** Egész nap ment a pingpong, a foci, a tollas, a röpi és a fürdés.

Kifejezetten felnőtteknek szóló programok is voltak: Balázsvé Szabó Nóri az évközi Asszonyima egyik lelke a Táborban is megszólította az asszonyokat.

Fülöp testvér a szinodális megújulásról tartott előadást:

„Szinódus. Évek óta hallom, de eddig nem sok kapcsolatom volt vele. Egészen mostanáig azt gondoltam, majd a pápa, a püspökök, a hitben előttem járók kitalálják, megbeszéljük, eldöntik... Ferenc pápa szívügyének tekintette a témát, egyik reformlépéseként egy asztalhoz ültette a teljes világ-egyházát („todos, todos”, vagyis „mindannyian”). Leó pápa is ezt az utat folytatja, vagyis nem a könyvszagú teológiát helyezi előtérbe, hogy egymás meghallgatásával keressük a megújulás útját.” Fülöp testvér előadása ébresztett rá, hogy nekem, a gyerekeimnek, a mellettem ülőnek nagyobb szerepe van az Egyház életében, mint az előljáróinknak. Pedig hányszor éreztem azt, hogy nincsenek kimagasló képességeim, a közösség nem nyer, nem is veszít a jelen- vagy a távollétemmel.

„A test ugyan egy, de sok tagja van”. – hangzott el a jól ismert szentírási idézet. „Gondolataimba beúszott egy futó ember képe. Ha nem lennének igaziak a lábai, mennyivel nehezebb lenne a dolgot kiviteleznie. Egy tag, amely néha sajog, időnként megpihen, de mindig lehet számítani a jelenlétére. Ez a végtag sokszor jelez a fejnek: most ne arra menjünk, álljunk meg egy picit, keressünk másik utat. A fej pedig nem tud nélküle továbbmenni. Ahhoz, hogy mindannyian célba érjünk, ott kell lennünk együtt, egymásnak. S ha már ott vagyunk, bevonódunk. Nem akarát kérdése, szeretnénk vagy nem szeretnénk, hatással vagyunk az egész testre. De nem csak lábakból áll a test. Ott van a száj: miiket mondunk, hogyan mondjuk? Hogyan fordulunk a másik felé? Ismerjük a keresztény tanításokat? Képezzük magunkat? Jól megy a kommunikáció? Ha nehézkesen, kérjünk segítséget akár más közösségektől, ugyanis mindnek más az erőssége, és persze mások a kihívásai. Elengedhetetlen a kreativitás, melyhez kérjük a Szentlélek segítségét.”

A kvíz Bencével, Jozinnal és Bazinnal

Az immár hagyományosnak mondható legendás Demjén Bence-kvíz idén a Balaton tematikához igazodott. A kérdések összeállításában Pali és Domi segédkeztek. Széles kultúrtörténeti spektrummal, évfordulókra is figyelmező kérdésekkel küzdöttek a vegyes csapatok. A győztes csapatok biobort nyertek Keller István fantasztikus kínálatú borkóstolójának kínálatából.

Görföl Tibor előadása a szemlélődő imáról

A kontemplatív ima hatására az ember összeszedettebb, békésebb, kedvesebb, feszültségtűrőbb és megbízhatóbb, egyúttal határozottabb, figyelmesebb és bátrabb is lesz. Erre a mindent elárasztó információcunamiban nagyobb szükség van, mint valaha.

Ez a kapcsolódási mód vagy út Istenhez, a normalitáshoz való visszatérésben (is) segít.

Közös gondolkodás Lovas Andrásal a Plébánia régi és új programjairól

András felvetései közül pozitív visszhangra talált az együtt gondolkodók körében több potenciális jövő évi program: a szállást keres a Szent Család, a francia mintára újragondolt Testvér-ebéd és a Többgenerációs Borka Fotózás a 10-es mise után. Fontos felvetés volt a közösségeink még erőteljesebb nyitása az érdeklődők, csatlakozni vágyók felé.

Itt szeretném megemlíteni, hogy mindannyiunk öröme a Sámuel közösség kemény magja is csatlakozott a táborhoz. A felnőttek és csodás fiataljaik példaértékű nyitottsággal és derűvel vettek részt valamennyi programban, váltak pillanatok alatt közösségünk részévé. Jelenlétüknek köszönhetően a Tábor vidámság-potmétere jelentősen feltolódott.

Szép estéje volt a tábornak az éjszakai Szentségimádás, amelyet – ahogy a szentmisét is – Andi, Csenge és Matyi zenei szolgálata tett még meghittebbé.

És a végére maradt a legfontosabb: a tábor omegája és alfája, Zalán atya, aki a szervezéstől a zárásig a tábor lelke volt, illetve emellett amikor kellett a feje, a karja, a lába, a szája. Jelen volt, velünk volt, mindenben benne volt, primus inter pares.

Visszatérve Kinga gondolataihoz: a játékban és a Kis-Balatonon egy hajóban eveztünk, a Szentmisék mindannyiunk szívét élesztgették. A feladatokban egymás karjai, lábai voltunk, az előadásokat nyitott fülként hallgattuk, a kiránduláson mindenki szemére szükség volt a látottak befogadására, A legtöbbet talán mégis a szánkat használtuk a sok-sok beszélgetéshez, énekléshez, viccelődéshez.

A tábor végére mindannyian azt érezhettük, hogy nagyobb lett a családunk.

Kérjük a Szentlelket, hogy Ti, akik olvassátok ezt a beszámolót, jövőre gyertek el a Táborba! Addig is legyetek az egyház testének, Közösségünknek aktív tagjai! Csak veletek lesz teljes az Egyház. Építsük együtt. Szeretettel várunk Benneteket különböző közösségeinkben, első lépésként találkozunk a kvadrumban!

Ámen. T

Néhány szó, mondat a táborról, főként a fiatal táborozóktól:

Közösség!

Vidám babahangokat fújta a szél.

Jó volt a kaja és a szállás.

Laza volt, élveztem.

Új barátokat lehetett szerezni és a régiekkel találkozni.

Jó volt a mise a szabadban. A természet temploma.

Két tubus henna, sok kézműveskedés, cuki gyerekek. Jó volt vigyázni rájuk.

Nagyon vicces volt.

Klassz volt a helyszín, mert volt víz, sok zöld, nagy közös tér.

Nyitott társaság jött össze az Ő nevében.

A különböző programok más-más módon segítették a közösséggé formálódást, a kapcsolódást. Az előadások impulzust adtak a további beszélgetésekhez. Mindenki megtalálta a helyét, párját, feladatát.

Jó volt, hogy volt pingpongasztal, jövőre egy csocsót is be lehetne szerezni.

Gurmai Beáta

ZARÁNDOKLAT ISTEN TENYERÉN

LELKI ÉLMÉNYEK SZENT FERENC NYOMÁBAN JÁRVA
ÉS AZ IFJÚSÁGI VILÁGTALÁLKOZÓN

Elképzelek egy ideális találkozót. Először is fontos, hogy kik lesznek ott: a barátaim, akikkel jó lenni, jó időt tölteni. Aztán keresünk valami jó helyet, ami szép, ahol jó lenni. Szemet gyönyörködtetőt. És ebben a szép egészben ott van velünk Isten. A maga minden formájában. A barátaink szavaiban, a tájban, a nevetésekben, gyónásban, természetben tartott „karácsonyi” misében. Ilyen volt ez a hét.

A zarándoklatra való felkészülés már hónapokkal az indulás előtt, áprilisban elkezdődött három előtalálkozó keretében. Ezek célja az volt, hogy megismerjük egymást, a csapatot, akikkel egy hétig együtt leszünk, a helyeket, ahová megyünk, na meg a programot. Na és ne felejtsük ki a borkóstolót sem!

Az indulás előtti napon a plébániához tartozó fiatalok négyzetméterenkénti koncentrációja csúcs szintet ért el a bevásárlóközpontokban! Ezt tanúsíthatom. De miután mindenki beszerezte az utolsó szandált, tusfürdőt, naptejet, ami még kellett az útra, szombat hajnali 5 órára már ott is álldogáltunk a Batthyány téren, hogy elinduljunk. Amikor megláttam az útitársaimat, egyből elmosolyodtam, és ez szemtanúk szerint másoknál is egy gyakori jelenségnek számított a zarándoklaton. Innen pedig kezdetét vette a hosszú buszos út. Beszélgettünk, imádkoztunk, énekeltünk, zsolozsmáztunk, rózsafüzéreztünk. De volt Rubik-kocka kirakás, társasozás, na meg rengeteg alvás is, kinek mi. Született még töménytelen mennyiségű szelfi is az úton, és képek a csodás tájakról, amiken áthaladtunk. Hosszú percekig keresztül el tudtam nézelődni azon, ahogy megy le a nap, és közben újra és újra elvigyorodtam azon, hogy OLASZORSZÁGBAN vagyunk, FERENCSEKKEL, s még mindig alig hittem el, ránéztem a Google térképre és ott volt: Olaszország, fantasztikus emberekkel körülöttem... egyszerűen, volt minem örülni.

Cirka 12 óra út után megérkeztünk Alvernára, az első álmásunkra. Itt elalvás előtt még egy nagy körbe állva imádkoztunk, és bennem itt tudatosult először, mennyien is vagyunk itt ugyanazért a célért, ugyanazzal a lelkiülettel. Szóval izgatottan, egy cseppnyi fáradtsággal mentünk el aludni.

Másnap reggel lelkesen keltünk, és egy csoda finom reggelit kaptunk. Sütivel, gyümölcslel, fehér, barna kenyérrel, szóval tényleg, ami csak „szem száznak ingere, azt láttam én”. A rendház nővérei, ahol megszálltunk, nagyon kedves kiszolgálásban részesítettek minket. Már az is felért egy „Jó reggelt!” kíváncsisággal, ahogy ránk mosolyogtak. Majd ez után összeszedtük a cókókunkat, és elindultunk az ottani remeteségbe. Itt sokat hallottunk

Szent Ferenc életéről, én is elkezdhettem végre jobban megismerni őt, ami a hét folyamán csak folytatódott. Ami mélyen az emlékezetembe vésődött, az az, ahogy egy meredek lépcső vezetett le egy kőomlásos részhez. A sziklákba kis keresztek voltak vésve, és hatalmas szikladarabok tartották egymást a fejünk felett. Ha pedig felnéztünk, oldalt a kolostor falát láttuk, a fákat, a mohát a falon és a közöttük kinőtt kis virágokat. Mindezt pedig beragyogta a szikrázó napsugár. Ennél nem kell és nem is lehet jobb hely az imádságra, egy fohászra, vagy az Isten dicséretére. Achilles és Efrém testvér meséltek nekünk a helyről, Szent Ferenc stigmatizációjáról, majd időt adva az imádságnak szabadon mehettünk, amerre szerettünk volna. Megtekintettük a helyet, ahol Ferencet megkísértette az ördög,

hogyan a mélybe vesse magát. Mi páran beszélgettünk a kolostor melletti kis erdős részbe és egy kis kápolnácskában elénekeltük a Magnificatot. Ezt sem fogom egyhamar elfelejteni. Ezután buszra szálltunk és nem sokkal később megérkeztünk Assisibe, ahol még a szálláshelyünkön frissülésként medencéztünk egy jót.

A 3. nap reggelen is csodás volt Assisiben. Ez a nap is misével indult, ami nagyon hangulatos volt, egy, a Porciunkula bazilika oldalsó folyosóján lévő kápolnában. A Porciunkula megtekintését követően egy kis kávézóban társasjátékoztunk néhányan. Ezt követően a városból lefelé indulva egy húsz perces sétával San Damiano kápolnája felé vettük az irányt, ahol lehetőségünk volt részt venni

egy zsolozsmán. Majd az olajfák között a naplementében sétáltunk visszafelé és az időjárás vicces kedvének hála, az „esik, mégse esik, megint esik” játék után még szivárványt is láthattunk. Szóval olajfával, szivárvánnyal, naplementével, zsolozsmával zárhattuk ezt a napot. Este társasjátékoztunk, söröztünk, beszélgettünk még a szálláson.

Már a 4. nap reggelénél tartunk, és egy kicsit kezdtünk már fáradni. Előkerültek néhányaknál az olyan eszközök, mint szempilláspirál, vagy egy kis korrektor a szem alá, és egyre szívesebben vettük fel a zárandok pólót. Aznap reggel a Szent Ferenc bazilikába mentünk, ahol Szent Ferenc sírjánál volt misénk. Továbbra is adott volt a gyónási lehetőség, ha valaki szeretett volna megújulni. A mise mindig nagy élmény volt, kedves prédikációval az adott naphoz, személyesen nekünk címezve. Bérelhető az életben magánhelikopter, magán-úszómedence, akár még egy híres előadó is, de az, hogy nekünk magánmisénk volt minden nap, szerintem lepipálja ezeket. Miután idegenvezetést kaptunk a bazilikában, felvásároltuk a kegytárgyboltot, majd városnézés következett. Ennek egy jó pillanata volt számomra, amikor egy füves téren kézen álltunk. A szálláson megvacsiztunk, és volt még lehetőségünk visszamenni a városba estére. Emlékezetes és csodálatos volt, ahogy a Szent Ferenc bazilika előtt táncoltunk körtáncot, énekeltünk nagyszerű hangulatban. Mindezt a gyönyörűen kivilágított városban, a bazilika előtt!

Másnap az elképesztően puha croissant-os reggelink után megindultunk a város feletti erdőben megbúvó Carceribe. Az egyórás út meredek emelkedőn vezetett ebbe a remeteségbe, ahová Szent Ferenc is gyakran elvonult. Én személy szerint annyira nem fáradtam el, mert amikor esélyem lett volna rá, egy kedves barátom előszeretettel csikizett meg, ami mindig adott még elegendő energiát a tempó tartásához. Szóval jó hangulatban telt a felmenet. Miután megnéztük a kis kolostort, ami mindenhol virágokkal volt borítva, és úgy láthattuk berendezve, hogyan az első időkben lehetett, tovább sétáltunk, és egy Szent Ferencről készült szobrot találtunk, amint a földön fekszik teljes békében a természettel és Istennel. Kicsit megzavartuk ezt a nyugalmat, mert mindahányan voltunk, elsőként mellette, és sokan csatlakoztunk is egy fotó erejéig hozzá. Utána egy kis szabadtéri oltárnál tartottuk meg az aznapi misét. Kicsit hűvös volt, de a nap egyre jobban kisütött a mise alatt, és számomra ilyen Szentlélek-metaforaként ragyogott be minket. Mi páran még megnéztük a remeteség alatti barlangokat, aminek volt egy elképesztő hangulata, tényleg csak egy kis barlangocska, amiben egykor éltek és imádkoztak a remeték. A zárandokok kis képeket, imaszándékokat hagytak itt, és mi is tudtunk itt imádkozni még egy kicsit. Csak hogy egy kis izgalom is legyen a dologban, ahogy a város felé sétáltunk vissza, elfutott mellettünk egy óriási vadkan, a semmiből előtűnve. Pihenésül egy fa is megmászásra került, így a lomkoronában tudtam körbenézni, a panoráma pedig fantasztikus volt. Lefelé összetalálkoztunk egy amerikai

csapattal is, akiknek a szerzetesétől kiskeresztet kaptunk a végén, és megtárgyaltuk a világ ügyes-bajos dolgait. Nagyon kedvesek voltak. Így elég éhesen, de annál jobb hangulatban értünk le egy barátommal végre pizzázni a városba, és itt már meglehetősen sok, hozzánk tartozó éhes fiatal volt. Természetesen megkóstoltuk az aperol spritzet is (persze csak a nagykorúak). Esti városnézéssel zártuk a napot. A buszhoz menet még láthattuk, ahogy a helyiek zászlódobásos koreográfiát gyakorolnak a parkolóban.

A 6. nap reggelén összepakoltunk és elindultunk Róma felé, elsőként Greccióba. Ez az a hely a világon, ahol az év bármely szakában lehet karácsonyi misét tartani, hiszen Szent Ferenc itt rendezte meg az első élő betlehemeset. Szóval szép karácsonyi misét tartottunk, jászollal, Mennyből az angyallal, szikrázó napsütésben, csak épp hó nem volt hozzá... Jobban belegondolva talán nem is különbözött nagyon sokban a mostani telektől. A kegyhelyen a különböző népek más és más betlehemeseit is kiállították, amik elképesztően színesek és ötletesek voltak. Belegondoltam, hogy mennyi kultúra és mennyi nép van, akikkel közös a hitünk. Csak épp' náluk tehén helyett, mondjuk foka leheli a kis Jézust. Ezt követően elindultunk Rómába, de érkezés előtt még fürödtünk egy jót a tengerben. Kagylót szedtünk, labdázunk, szendvicseztünk egy ottani helyen, és nézhettük a tenger felett a naplementét.

Szálláshelyünk egy kiállítói zónában monumentális helyiségekből állt. Mi magyarok mind egy helyen kaptunk szállást. Letettük a laticeljeinket, lezuhanyoztunk a jéghideg vízzel és már húztuk is a lóbórt.

Másnap, nekünk épp' a hetedik napon, ha Isten a teremteskor meg is pihent ilyenkor, mi nem. Részt vettünk a reggeli misén, majd elindultunk felfedezni Rómát. A nagybetűs RÓMÁT. Én elképesztően izgatott voltam, mert most először jártam itt, és minden érdekelt, és minden tetszett is. Megnéztük a Colosseumot, ősi templomokat, hatalmas lovas szobrokat, no meg kis kávézót belülről..., és bőves bőven dokumentáltunk fotóinkkal az utókornak. Én egyszer majdnem elveszttem a Trevi-kútnál, de ha tanácsolhatom, ilyen tömegben mindig hívjunk magunkkal jó magas barátokat is, akik hamar meglelhetnek. Vízet töltöttünk egy kis kútból, amit egy remek applikáció segítségével találtunk meg, ettem egy fagyit, ami szinte nagyobb volt, mint a fejem, és a Tevere partján lógathattam be a lábam a vízbe, majd a naplementében beálltunk táncolni két francia mellé, akik új mozdulatokat tanítottak nekünk. Hát kell ennél több? Ezt követően meghallgattuk egyik társunk élményeit, tudását Rómáról és a nagyobb templomokról. Nekem ezekből a legelképesztőbb az Il Gesù volt. Itt a mennyezet olyan elképesztően van megfestve hogy teljesen egybeolvad a fallal, nem tudod, mi 3D és mi csak festmény. Le tudtam volna feküdni, és órákig csak nézni ezt a mesterművet. Este még bent tudtunk maradni a városban, és ki is használtuk. Róma nagyon szép éjszaka. Pizzáztunk is egyet, és barátnőmmel kértünk egy limoncellót is, hogy mégis csak meglegyen az "esti

Rómában limoncellózunk" élmény. Közben jól elbeszélgettünk a pultossal, akitől megtudhattuk, hogy a limoncello lényegében erjesztett citromlé, na meg, hogy az olasz víz a legjobb... Tudtátok? Majd ki, mikor, vissza is értünk a szállásra.

Másnap reggel következett a Szent Péter-bazilika. A zarándokok imádságát mondván és énekelve érkeztünk meg a monumentális bazilika és a Szent Kapu elé. Amikor áthaladtunk a 25 évenként nyitva álló Szent Kapun, meglepett, hogy kisebb volt, mint a többi, mellette lévő kapu. A bazilikában letérdeltünk Szent Péter sírjánál, és a pápa szándékára elmondtuk a teljes búcsú elnyeréséhez tartozó imákat. A bazilika monumentális, talán egy nap alatt sem lehetne szerintem aprólékosan bejárni. Számomra kettős érzés volt, hiszen kicsit sem tükrözi a krisztusi egyszerűséget - és így a ferences lelkülettől is messze áll -, de pont a gazdagság és nagyság által mutatta Isten dicsőségét is. Ahogy bent álltam, éreztem, milyen kicsi is vagyok én Istenhez képest, milyen hatalmas Ő, de mégis számítok neki, meghalt értem is a kereszten. Egy barátnőmmel leültünk a földre, de hamar felállítottak minket. Viszont arra a kis időre olyan volt, mintha Isten házában ücsörögnék kisdgyerekként, és csak csodálom Őt.

A bazilika megcsodálása után készítettünk egy csoportképet, mégis csak lássák az emberek, hogy itt jártunk. Az én mesém eddig tartott, mivel haza kellett repülnöm, mert kezdődött egy új táborom, de az ott maradt szemtanúk beszámolója alapján elképesztő volt a Ifjúsági Világtalálkozó virrasztása, ami ez után következett. Egy hosszabb utat követően érték ki a Tor Vergatára, egy hatalmas, kijelölt helyre, ahol az egymilliónyi fiatal fogadására kialakított szektorok között megtalálták a saját helyüket. Miután ételhez jutottak és részt vettek a szentségimádáson Leó pápával, a virrasztás másnapján meghallgathatták a pápai misét és a végén pápai áldást kaptak. Azt mondták, a fiatalokhoz nagyon jól beszélt XIV. Leó pápa. Az időjárásnak pedig megbocsátható az eső, ami érte őket. Egyszóval, szép lelki élmény volt a találkozó.

A visszaúton még volt egy rövid tengerparti fürdőzés, majd egész éjjel sietve haladtak a busszal, így hajnalban biztonságban értek haza Budapestre.

A történet itt záródik, vagyis záródna, mert folytatódik még számunkra az Isten-kapcsolatunkban, emlékeinkben, közösségeinkben, barátainkban. Szóval, ez az élmény még sokáig él bennünk és alakít. És ezért nagy hállával tartozunk az atyáknak, szervezőknek, zenészeknek, támogatóknak, barátoknak, közösségnek, plébániának, egymásnak és legfőképpen Istennek.

**„Mert én veletek vagyok az idők végezetéig minden nap.”
Ámen. ♪**

Popovics Eszter

A RÓZSADOMBI KRISZTUS KIRÁLY-TEPLOM HARANGJÁTÉKÁNAK MEGÚJULÁSA

A Margit körüttől nem messze, a Keleti Károly utcai II. Rákóczi Ferenc Gimnázium mellett bújik meg a Rózsadombi Krisztus Király-templom. Közel száz évvel ezelőtti építések az iskolához, az akkori Érseki Katolikus Gimnáziumhoz tartozott, a háború után vált önálló templommá, jelenleg az Országúti Ferences Plébánia Kápolnája.

Építészeti és díszítőművészeti jellegét tekintve a templom igazi különlegesség. Árkay Aladár tervei szerint épült népies, nemzeti romantikus stílusban, de a kései szecesszió hatása is erősen érezhető rajta.

A toronyban lévő harangjáték 1938-ban, Szent István évében a Magyarországon megtartott 34. Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszus alkalmából készült el. A szerkezetet Csúry Ferenc szegedi órasmester tervezte és kivitelezte, a szobrok Geckső Sándor és Szép Béla alkotásai. A magyar szenteket ábrázoló 80 cm magas festett fa szobrokat egy kötőtpályás mozgatószerkezet vitte körbe két oldalt a torony felső ablakai előtt. Ilyen, műemléki értékű, mozgó, figurális harangjáték nem csak budapesti, de országos szinten is egyedülálló.

A világháborúban a teljes szerkezet és a szobrok nagy része megsemmisült. A harangjáték rekonstrukciójára 2000-ben került sor, amikor az eredeti szerkezet mintájára Varga Sándor új sín pályát és meghajtó szerkezetet készített. A meglévő szobrok és mozgó kocskák mellett az eredetiek mintájára a hiányzó öt is pótlásra került. A szobrokat Búza Barna szobrászművész irányításával Buda István és Sármány András restaurálta, illetve faragta újjá.

Az eltelt közel 25 év alatt a harangjáték szerkezetileg és esztétikailag, az alkalmi karbantartások ellenére is megkopott, a szerkezet felújítása és a szobrok újbóli restaurálása szükségessé vált. Az egyik szobor törése következtében 2024 decemberében a működtető szerkezet tönkrement, és több másik szobron is keletkeztek hiányosságok, sérülések. A harangjáték pillanatnyilag nem működtethető.

A felújítás a Magyar Képzőművészeti Egyetem Restaurátor Tanszékének bevonásával, Balázs József restaurátor témavezető, valamint Csimá Gergely és Lindmayer Krisztof hallgatók közreműködésével kezdődött el. A leszerelt szobrokat először megtisztították a szennyeződésektől, majd alapos vizsgálat és a festés elemzése következett. A hiányok pótlása törésfelületekhez illesztett faragványokkal és speciális felületkitöltő anyagokkal történt. Nem csak a felújításkori, hanem az eredeti festés is több rétegből állt, hasonlóan a fa táblaképek festéstechnikájához,

finom rétegekben építve fel a plasztikus, ugyanakkor visszafogottan egységes színharmóniát. Ennek megőrzése, szakszerű megújítása a restaurálás egyik fő célja. Egyértelmű, hogy a szobrok mind plasztikai, mind festészeti szempontból magas művészi értéket képviselnek.

A mechanika, a teljes hajtáslánc, a védőburkolatok és az ajtók, melyeken a szobrok ki- és bejönnek, szintén felújításra kerülnek. A rekonstrukció e sorok írójának szervezésében történik.

Az elkészült, restaurált munkák a visszahelyezés előtt a templomban rendezett kiállításon kerülnek bemutatásra az ősz folyamán. Érdekes közlőrl is megnézni őket, mert a toronyban, működés közben már csak madártávlatból lesznek láthatóak.

A tervezett újraindítás 2025. november 23-án, Krisztus Király ünnepén várható. Erre az alkalomra és a korábbi kiállításra is minden érdeklődőt szeretettel várunk! T

Fábián Péter

ARCOK AZ ORSZÁGÚTON

EDITA MEDICA – DR. TÖRÖS EDIT
NEGYVEN ÉVE A FERENCES ATYÁK SZOLGÁLATÁBAN

Az orvos-művész családba született reumatológus-belgyógyász 1976-tól a Kapás utcai szakrendelő reumatológiai osztályának főorvosa, emellett 1985 óta az Országúti Ferencesek közösségének gyógyítója. Lelkes szervező, odaadó lokálpatrióta és nagyszerű zongorista. A szeretetből fakadó szolgálat és a belső derű ad neki erőt ahhoz, hogy mindenhol jelen lehessen, ahol csak szükség van rá.

„A hivatás nem rendelési idő. A hivatás egy életforma, ami az ember minden sejtjét áthatja, és lelki örömet okoz” – vallja dr. Törös Edit, akit bizonyára sokan ismernek a plébánia közösségéből, de azt talán kevesebben tudják, milyen sokrétű, tevékeny személyiség.

A családja a második világháború után költözött Pozsonyból Budapestre, a kis Edit a Margit körúton nőtt fel. Ma is abban a lakásban él, ahova született, és abba a fotelbe ül le komoly döntéseket hozni, ahová korábban a szülei és a nagyszülei. A nagymamája és a keresztmamája a pozsonyi Orsolyákhoz járt, édesanyja a Notre Dame szerzetesi iskolában tanult, így számára mindig is természetes volt az imádság, ahogy a zene, és a szolgálat fontossága. „A családom férfi tagjai Pozsonyban a ferencesekhez kötődtek, a nagyapám egyházfestőként dolgozott, gyönyörű szentképeket, freskókat készített. Ő adta a kezembe először a temperát, hobbiból azóta is festek” – emlékszik vissza a doktornő, aki általános iskolásként Paszkál atyához járt hitoktatásra.

Gyógyítás szeretetből

A Törös családban az orvoslás és a művészet kéz a kézben járt. Edit édesapja orvos volt, a nagynénje a második kerületi tüdőgondozó vezető védőnőjeként dolgozott. Gyakran csengettek be hozzájuk a szomszédok, ha hétfvégén, este vagy ünnepnapon rosszul érezték magukat, és ők mindig segítettek a panaszosokon. Az édesanyja hegedült, és iparművészként, divattervezőként sokat tett a hazai hímszőkultúra fennmaradásáért. A nagypapája zongorázott, a család további tagjai pedig bármikor szívesen dalra fakadtak – akár sütés-főzés közben, akár az ünnepi asztalnál. Edit öt éves kora óta zongorázik, a Zeneakadémiára is felvételizhetett volna. Sőt, remek latintudása miatt az érettségi elnöke, Trencsényi-Waldapfel Imre, a nagy klasszika-filológus a bölcsészkaron is szívesen látta volna. A doktornő viszont gyerekkora óta az orvosi pályára készült, és ettől semmi sem tántoríthatta el. Az egyetem után az ORFI-ban kezdte a munkát, ahol reumatológia-fizioterápia, majd belgyógyászat szakképesítést szerzett. Ötven éve a második kerületi Szakrendelő Intézet Reumatológiai Szakrendelésének főorvosa, ahol számos újítás, fejlesztés kötődik a nevéhez. Fáradhatatlan munkabírással, találékonysággal és a betegek iránti elkötelezettséggel beindította a Kapás utcai reumatológiai és fizioterápiás ellátást. 2000-től megalakult a Csontsűrűségmérő Központ, a pesthidegkúti rendelővel bővülő reumatológia, fizioterápia és gyógytorna rendelés. Szakmai vezetésével alakították ki a Henger utcai Mozgásterápiás Rehabilitációs Központot, a gyógymasszázs szolgáltatást, valamint a speciális Parkinson-gyógytornát. Elvégezve a nordic walking akadémiát, beindította az ingyenes nordic walking oktatást, amely kerületi szűrőnapokkal bővülve azóta is működik.

Orvosnő a rendház mögött

„1985 óta vagyok az Országúti Ferencesek orvosa – fűzi hozzá –, az akkori házfőnök, Áldási Amand atya kérésére vállaltam el, hogy gondozom a testvéreket. 1993-ban Hegedűs Kolos atya tartományfőnökként egy új feladattal is megbízott: arra kért, hogy vezessem az akkor alapított Oslay

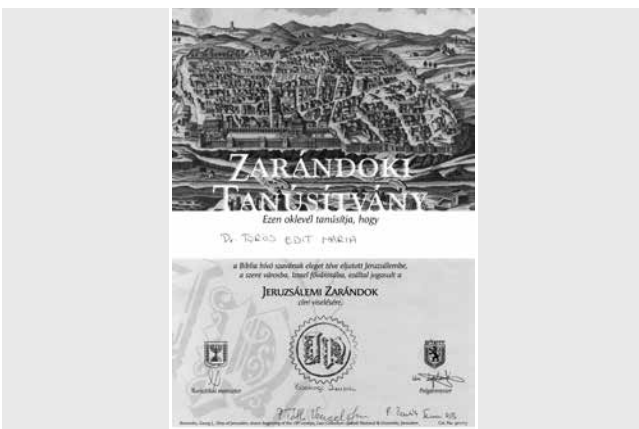
Egy élet Isten és az emberek szolgálatában

Dr. Törös Edit az évek során számos zarándoklaton vett részt a ferences atyákkal: jártak együtt a Szentföldön, Assisiben, Rómában, Fatimában, Lourdes-ban. Neki köszönhetjük a templom Betlehemjében minden évben látható kis Jézus bábút, amit 2017-ben, egy szentföldi zarándoklatról hozott haza, miután Vencel atya a Születés templomában megáldotta. „Különleges és meghatározó élmény volt számomra, amikor 1996 vízkeresztjén Rómába utazhattam Majnek Antal atya püspökké szentelésére. Már Rómában voltunk, amikor váratlanul kiderült, hogy Szent II. János Pál pápa audiencián fogadni tud bennünket – teljesen lázba jöttünk. Amikor találkoztunk, a pápa a kezemet fogva a nevemet kérdezte. Miután meghallotta, hogy Edit, és hogy orvos vagyok, így szólt: ‘Edita medica’. Ezt a névadást azóta is áldásnak érzem, amit az orvosi hivatásom megkoronázásaképp kaptam.”

Az orvosnő a Törös Alapítvány létrehozásával 2011 óta szintén a kerületi egészségügyet támogatja – természetesen a zenén keresztül. Az általa szervezett jótékonyági koncertek magas színvonalú eseményekké váltak: neki köszönhetően tizedik éve minden októberben a Duna Szimfonikus Zenekar lép fel a Marczibányi téren. Sőt, a kezdetektől a doktornő is a zongora mögé ül ezeken az alkalmakon. „Teréz anya gondolata, miszerint a jótékony-ság nem szanalomból táplálkozik, hanem szeretetből, életem vezérfonala” – vallja be.

Aki ismeri, gyakran felteszi neki a kérdést: hogy bírja még ezt a tempót? Rendel, szervez, utazik, segít – és mindig jókedvű. A válasza egyszerű: „Úgy érzem, a Szentlélek vezet. Megmutatja, mit kell tennem, és ha azt teszem, jön hozzá az erő is. Imádság, zene, mosoly, békesség – ebben nőtem fel, ezt adom tovább.” T

Szigeti Hajni

Oswald Ferences Infirmáriumot. A szerzetesi rendházon belül létrejött idősgondozó tizenöt évig működött. Munka után minden nap itt zártam a napot. Amikor szükség volt rá, rendszeresen vittem be a testvéreket a kórházba, ilyenkor kifejezetten kérték, hogy *a mi autónkkal menjünk*, ne mentővel. Ha az állapotuk engedte, beültünk a kocsimba, hallgattuk Bachtól a d-moll toccata és fúgát, rózsafüzért imádkoztunk és énekeltünk – keresztül a Rózsadombon, egészen a Szent Ferenc Kórházig. Majd hazafelé ugyanígy, hogy kellemesebb élmény legyen számukra a kórházi látogatás.” A doktornő fontosnak tartotta és tartja, hogy az atyák megtanuljanak figyelni magukra, a testük jelzéseire, mert ha egy problémával időben keressük fel az orvost, az rengeteget számít a gyógyulás tekintetében.

BEMUTATKOZIK AZ ÚJ JERUZSÁLEM KÖZÖSSÉG VIRRASZTÓ CSOPORTJA

„Virrasszatok és imádkozzatok!” (Mt 26,41)

• **Az Új Jeruzsálem Katolikus Közösség 1997. január 1-jén alakult meg Magyarországon. A közösség fennállásának immár 27. évfordulóját éltük meg idén.**

Úgy tudjuk, már a közösség kezdetétől sajátos imaformaként volt valamilyen módon virrasztás. Jelen formájában 2013 óta vagyunk itt jelen, ekkor kerestünk a havi virrasztásos alkalmaink helyszínéül olyan kápolnát, amely központi helyen van, és ezért könnyen elérhető. Ekkor kaptunk engedélyt Achilles atyától, hogy havonta egyszer, minden hónap 2. péntekén virrasztást tartsunk este, négy órán keresztül a Margit körúti ferences templom kápolnájában az Oltári-szentség jelenlétében, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Ezeket az imaórákat az Új Jeruzsálem Közösségért ajánljuk fel, a vezetőinkért, a tagokért, szeretteinkért, a ránk bízottakért, közösségünk szolgálataiért, azért, hogy az Örömhír eljusson minden emberhez, és minden olyan szándékért, amit a Szentlélek helyez a szívünkre. Így imádkozunk az Egyházért, a ferencesekért, a családokért, házasságokért, gyermekekért, hivatásukat keresőkért, párkeresőkért, egyedülállókért, segítséget szorulókat, betegek gyógyulásáért, Magyarorszáért, az abortuszok megszűnéséért, békéért stb. Virrasztásunkban az Úr Jézus jelenlétében dicsőítünk, kérünk, hálát adunk, figyelünk az Úrra és közbenjárunk egymásért és másokért.

Úgy alakult, hogy ilyenkor a kápolnában 4-7 fő van jelen, plusz online 3-6 fő. (A mellékelt kép éppen a csapatunk egy részéről készült a két évvel ezelőtti ferences közösségi ebéden.)

Minden hónap 2. péntekén 19-23 óra között virrasztunk. Szívesen látjuk azokat is, akik nem tartoznak a közösséghez, de szívesen virrasztanak velünk.

Hogyan zajlik egy alkalom?

- felajánljuk az alkalmat, az imaszándékainkat, egységet kérünk, illetve a Szűzanya és a szentek közbenjárását
- dicsőítünk, Szentírást olvasunk, szabad és kötött imákat mondunk
- mindezt úgy, hogy zoomon keresztül online is be lehet kapcsolódni az imádságba, akár vidékről is, rövid időre is.

Merre vezet minket a Szentlélek a jövőt illetően, mik a terveink? A hűség, kitartás, a szeretetben való épülés a terünk, és ha Isten megadja, akkor a gyarapodás.

Hálásan köszönjük a ferences közösségnek, hogy lehetővé teszik számunkra ezt a közbenjáró imaalkalmat, visszonzásul annyit tudunk tenni, hogy szeretettel hordozzuk őket imáinkban. T

Flach Edina

NYITOTT TEMPLOMOK ÉJSZAKÁJA

2025. SZEPTEMBER 13.
A KRISZTUS KIRÁLY KÁPOLNÁBAN
(Keleti Károly utca 39.)

18:00 A templomkapu kitárása
18:05 Magyar Márta: Kereszt és öröm c. kiállítása
18:20 Egy kis önfeledt kóruséneklés
18:40 Nényei Pál író, tanár mesél a templomról

19:00 Fábián Péter bemutatja a harangjáték két restaurált szobrát
19:15 Spányi Miklós csembaló koncertje mindenki örömére
19:50 Még egy kis gyönyörködés a templomban, karzaton lévő Érsekista Múzeum megtekintése
20:00 „Esti ének” majd a templomkapuk bezárása

KITEKINTŐ

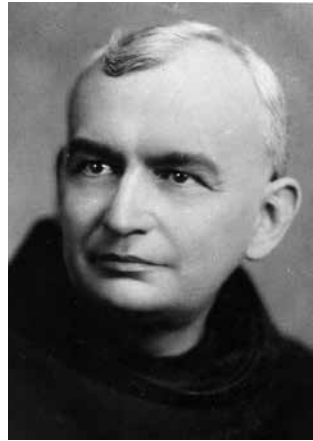
A FERENCES SZEGÉNYGONDOZÓ NŐVÉREK

“Életünk lényege az Istennel való kapcsolat elsődlegessége a magányban, a csendben, az imádságban, a testvéri szeretetben, a radikális szegénységben...”

Sorozatunkban a ferences lelkiségű szerzetesközösségeket igyekszünk bemutatni – ezúttal a Ferencesek Reguláris Harmadik Rendjének női ágához tartozó Ferences Szegénygondozó Nővérek Közösségét. Segítségünkre van ebben Magó Mária Teréz nővér tanúságtétele és Takács Mária Klarissza nővér, a szécsényi Ferences Betánia Idősek Otthona és Testvéri Közössége vezetője, aki a róla szóló, illetve a vele készült interjúkban is beszél életükről, és megosztja hivatása történetét, az utat, ahogyan elhívást érezve bárki rátalálhat erre a szerzetes közösségre.

A Ferences Szegénygondozó Nővérek Közösségét és a munkaképtelen idős betegek gondozására létrejött Intézmény alapítását P. Oslay Oszvald, a Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány egykori főnöke 1927 decemberében kezdeményezte Páhok M. Franciska és Krómann M. Magdolna harmadrendi tagok részvételével. Az alapítók az evangélium szellemében az akkori magyar társadalom legszegényebbjeit akarták szolgálni, s kései utódai napjainkban is hivatásuknak érzik ezt a szolgálatot.

Az 1950-es években a feloszlítás után a nővérek kórházakban, szociális otthonokban, plébániákon folytatták hivatásukat. 1972-ben az akkori lehetőségeknek megfelelően Ausztriában telepedtek le és alapítottak közösséget, ahol házi gondozásban és szeretetotthonban dolgoztak. 1973 decemberében M. Franciska alapító anyja halálát követően a rend vezetését Matuska M. Terézia vette át és végezte 1979-ben bekövetkezett haláláig. Ekkor az új általános előljáró, Gavlasz M. Kalliszta római engedéllyel a rend anyaházát Ausztriába, Krumbachba helyezte át.

Az 1990-ben bekövetkezett társadalmi változások adta lehetőségeket kihasználva a nővérek újraindították közösségi életüket Magyarországon. Először 1990-ben Esztergomban telepedtek meg, majd 1991-ben Siófokon, 1992-ben Szentendrén, 1994-ben Szécsényben és Nagyvenyimben is indult szeretetotthon a rend vezetése alatt. Jelenleg Esztergomban, Siófokon és Szécsényben szolgálnak nővérek. Ma a szécsényi és a nagyvenyimi szeretetotthon fenntartása, ellátása mellett rászorulókat, betegeket, szegény családokat látogatnak, részt vesznek a cigánypasztorációban, hitoktatnak és speciális katekéziseket és bibliaköröket tartanak például a bűncselekményeket elkövető fiatalok intézményében, imacsoportokat szerveznek, csoportokat fogadnak. Szolgálatukat és lelkületüket jól jellemzi Mária Teréz nővér tanúságtétele: *„Nem tudjuk visszafordítani a rákos sejtek növekedését, nem tudjuk kitörölni a traumákat a lelkekből, de emberileg jelen lehetünk. Megengedjük, hogy a találkozások minket és másokat is formáljanak. A találkozásokon keresztül megláthatjuk másokban Istent. Lehet, hogy csak kis dolgokat tudunk tenni, de ezekkel is Isten országát építjük, és közben mi magunk is gazdagabbá válunk.”*

Lelkiségüket alapítóik szelleméből merítik ma is, és Jézus Krisztus nyomdokain járva, az ő alázatosságát és szegénységét követve a legszegényebbek szolgálatára érznek elhívást.

A fiatal nővérek munkáját az idősebb generáció hűséges imaszolgálatára és életáldozata segíti abban, hogy megvalósíthassák az örömteli ferences evangéliumi életet, a szegények szegényként való szolgálatában.

Életük éltető forrása Szent Ferenc példája nyomán a napenkénti szentmiseáldozat; az Eucharisztia bensőséges tisztelete, szentségimádás; közös zsolozsma-imádság, elmélkedés, Szentírásolvasás; a Boldogságos Szűz példájának követése; Krisztus szolgálata a rászorulóknak, szemlélése a teremtményekben; testvéri együttlét.

Klarissza nővér 35. éve tagja a Rendnek. Az érzés, hogy másokon segítsen, már gyermekkorában betöltötte szívét. A Nicolae Ceausescu vezette kommunista Romániában teltek gyermekévei, ahol titokban, plébánosa segítségével mélyítette el hitbéli ismereteit és ismerkedett a szentek életével.

Franco Zeffirelli: Napfivér, Holdnővér című filmje, annak az erdélyi tájakra emlékeztető képi világa, Szent Ferenc, Szent Klára életének megismerése, illetve a „pap bácsi-től” kölcsönzött keresztény irodalomból merített ismeretek egyre erőteljesebben erősítették fel benne az Isten melletti végleges elköteleződés vágyát és igényét. Egyre türelmetlenebbül kereste, hogyan tudná Istent és a rászoruló, szegény embereket szolgálni, hogyan tudna mielőbb a szolgáló szeretet kötelékében élni.

Szinte gyermekként, titokban kereste fel Szászvárosban a ferences nővéreket, akik Krisztus-követő, szerzetesi életüket ezekben az években ugyancsak titokban, civil ruhában, munkahelyre járva élték. Ez a látogatás hozza el a végső felismerést és fordulatot az életében.

Egy évvel később – elszántságát látva és megtapasztalva –, a „pap bácsi” Kolozsvárott, a szobájában, titokban, egy másik társával együtt, lehetővé teszi nekik, hogy 15 évesen, szegénység, tisztaság és engedelmisségi fogadalmat tegyenek.

16 éves, amikor elvált édesanyja Magyarországra költözik. Vele tart és ismerőse segítségével veszi fel a kapcsolatot az esztergomi szegénygondozó nővérekkel, akik örömmel fogadják őt a rendben. Javaslatukra egészségügyi szak-középiskolában folytatja tanulmányait és szerez szakképesítést hivatása ellátásához.

A noviciátust követően örök fogadalmat tesz. Esztergom, Siófok, Szécsény az állomáshelyei, ahol ma is úgy érzi, minden nap egy-egy újabb kaland.

Meggyőződése, hogy szegénygondozó nővérként tudja a leginkább segíteni a rászorulókat abban, amire szükségük van. Melléjük szegődve, testvéri szeretettel – hiszen mindnyájan testvérei vagyunk egymásnak – viszi az örömhírt, hogy fontos vagy, akkor is, ha betegen, szellemileg leépülve vagy szenvedve éled napjaidat.

Szeretetet ad és sugároz, örömet, mosolyt visz, teszi a jót, mosolygós és boldog!

Életének középpontjában az Eucharisztia tisztelete van.

Örömmel viseli a barna színű habitust, mert így szavak nélkül is tanúságot tud tenni Istenről és az iránta való elköteleződéséről.

Szerzetesi életének felejthetetlen pillanatai közé sorolja fogadalomtételét és azt is, hogy az elmúlt évben részt vehetett Ecuadorban, Quitóban, az Oltáriszentségben jelenlévő Jézus Krisztus ünneplésére szervezett Eucharisztikus Kongresszuson, amely kapcsolódott Ecuador Jézus Szentséges Szívének történő felajánlásának 150. évfordulójához, és ahol megtapasztalta az élő testvériség élményét a világ sebeinek gyógyításában.

Klarissza nővér a 21. században is vonzónak találja szerzetesi hivatását, és bátorítja a fiatalokat, hogy kövessék a hívó hangot, mert Isten ma is hívja az embereket, hogy

Vele éljünk és növekedjünk a szeretetben, kerüljünk egyre közelebb Istenhez, éljünk egymás mellett testvéri szeretetben a Mennyei Atya gyermekeiként.

Az érdeklődők a Ferences Szegénygondozó Nővérek honlapján – <https://szegenygondozo.ferencesek.hu/> – sok más érdekesség mellett a kapcsolatfelvételhez szükséges információt is megtalálják. T

Összeállította: Csegezi Mária

A PLÉBÁNIAI KÉPVISELŐ-TESTÜLET MEGÚJÍTÁSA

A plébániai képviselő-testület (röviden KT), más néven az egyházközségi tanács a plébános mellett működő tanácsadó testület, amely segíti a plébános munkáját a közösség lelki, pasztorális és gazdasági ügyeiben. Működését a Magyar Püspöki Konferencia által kiadott szabályzat határozza meg. Tagjai között vannak, akik a plébánia működésében betöltött feladatköre miatt hivatalból résztvevők (felelős lelkipásztor, káplán, diakónus stb.), és vannak a plébános által meghívott, illetve a hívek által választott személyek, akik a közösség bizalmát élvezik. A képviselő-testület feladata, hogy javaslatokat tegyen, segítse a fontosabb döntéseket, támogassa a plébániai programokat, és részt vegyen azok megvalósításában. Emellett a KT segít a gazdasági ügyek átlátható kezelésében, a templom és a közösségi terek fenntartásában, műszaki, állagmegőrző és felújítási feladatok megvalósításában, valamint a karitatív és missziós kezdeményezésekben, mindenben az Egyház apostoli célját és a plébánia jogos érdekeit felelősen képviselve. A testület döntései nem kötelező érvényűek, de a plébános számára fontos iránymutatást jelentenek, mert a hívek szempontjait képviselik és szakmai tudásuk is nagy segítséget jelent. Üléseik rendszeresek, a fontosabb plébániai ügyek megvitatására szolgálnak, mindig a közösség javát tartva szem előtt. A KT mandátumát az egyházmegye vezetője adja alapvetően ötéves időszakra. Működésében a plébániai élet egy-egy területére munkacsoportokba szerveződve segíti a plébános munkáját. Így alakult meg és működött az elmúlt öt évben a karitatív, az evangelizációs és családpasztorációs, a média és társadalmi kapcsolatok, a liturgikus illetve a műszaki és pénzügyi csoport. A megfogalmazott plébániai stratégia pedig a munkacsoportok és a KT egészében lefolyt gondolkodás és beszélgetések eredménye lett, hogy aztán ennek tudatos megvalósításán fáradozva időről időre újra értékeljük és tervezzük életünket.

Az idei évben eljött az ideje a KT megújításának. Nagy hálaival és elismeréssel köszönöm meg az elmúlt évek „csapatának” minden erőfeszítését, fáradságát, együttműködését, közös gondolkodását, hogy a plébániai közösség életének motorjai voltak. Javaslataik, a közös beszélgetések, a viták és a lelki törekvések sok gyümölcsöt teremtek az egész közösségnek, nagyban segítettek és mozdították elő a plébánia, mint intézmény működését, fejlesztését. A templomba járó hívek, az alkalmanként erre tévedő, Istent kereső emberek talán keveset láttak a munkaközösség belső működéséből, de erőbefektetésük gyümölcseit mindannyian éreztük, láttuk és tapasztalhattuk. Köszönet érte mindenkinek!

2025 őszén a testület megújul és némileg új szervezeti formában működik tovább. Az eddigi 21 fő helyett most tizenöten alkotják a konkrét tanácsot, és a hivatalbóli tagok, a korábbi munkatársak mellett új, a fiatalabb korosztályt képviselő hívek is bekapcsolódnak. A munkacsoportok megalakulása után azok külsős tagokkal erősíthetik majd meg gondolkodásukat és szolgálatukat. Ez lehetőséget ad egy hatékonyabb és az egyes területek hordozásába még többeket bevonó, „szinodális” jellegű együttgondolkodásra és munkálkodásra. A KT tagjai a következő öt évben: fr. Zalán, fr. Achilles, fr. Efrém, Gorove László és Dudás Zoltán diakónusok mellett Balázsdi-Szabó Nóra, Biczi Ferenc, Duska Balázs, Frigyesi Márton, Kanyó Henrik, Komáromi Balázs, Lovas András, Schumiczky Mária, Somogyi András és Tömöryné Sári Virág. A korábbi KT tagok és más felkért hívek a konkrét munkacsoportokban segítik majd a szolgálatot.

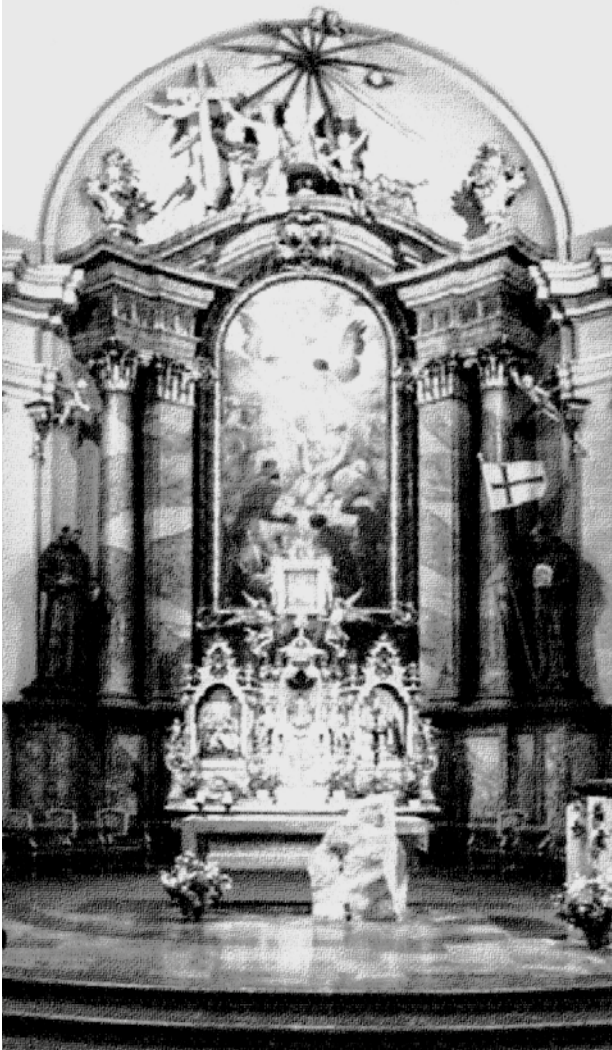
Kérjük az Úr áldását, az országúti testvérek támogatását, imádságát és segítségét, hogy plébániánk valóban Isten szeretetét befogadó, közvetítő és mindenki számára az evangélium örömét nyújtó közösségként éljen és tegyen tanúságot világunkban Isten országáról! **T**

fr. Zalán

IMÁDKOZZUNK PLÉBÁNIÁNKÉRT!

Előtted állunk, Szentlélek,
és a Te nevedben gyűltünk össze.
Egyedül Te vezess minket,
lelj otthonra a szívünkben;
taníts minket a követendő útra,
és arra is, miként járjunk rajta.
Gyengék és bűnösök vagyunk;
ne hagyd, hogy zűrzavart szítsunk.
Ne engeddd, hogy a tudatlanság tévútra
vezessen bennünket, vagy hogy az elfogultság
befolyásolja cselekedeteinket.
Add, hogy megtaláljuk Benned az egységet,
hogy együtt haladhassunk az örök élet felé,
és ne térjünk el az igazság útjától,
sem attól, ami helyes.
Mindezt Tőled kérjük,
aki mindenütt és minden időben munkálkodsz,
az Atyával és a Fiúval egységben,
mindörökkön örökké. **Ámen.**

Mindenható és irgalmas Isten, ég és föld Teremtője,
és a mi szerető Mennyei Atyánk! Áldunk és dicsőítünk
Téged! Kérünk Téged, töltsd be fényeddel plébániai
közösségünket, amit most Neked ajánlunk, hogy itt
minden gyermeked otthonra találjon, megismerjen, és
egyre jobban szeressen Téged! Legyen meg a Te szent
akarod mindannyiunk életében és közösségeinkben is!

Úr Jézus Krisztus, Testvérünk és Mesterünk!
Imádunk és magasztalunk Téged! Te ismered
örömeinket, fájdalmainkat, sikereinket, kudarcainkat,
terveinket és vágyainkat. Áldd meg mindazokat, akik
keresik az igazságot, és add, hogy Benned minél
többen rátaláljanak! Engedd, hogy felismerjünk Téged,
mint Megváltónkat és Üdvözítőnket! Adj nekünk
vágyakozást és reményt egy Istenben gyökerező
élet után! Segíts, hogy dönthessünk Melletted, és
kövessünk Téged!

Adj halló fület és készséges szívet, hogy meghalljuk
szavad és engedelmeskedjünk kéréseidnek! Önts erőt
és bátorságot mindazokba, akik országod eljöveteleért
fáradoznak!

Szentlélek, Szeretet, Imádság és Egység Lelke!
Szükségünk van Rád, hívunk Téged, jöjj el! Áradj ki
Egyházadban itt és most! Készíts fel minket, hogy
befogadhassuk ajándékaidat, melyekkel el akarsz
halmozni minket! Vezess bennünket indításaidal,
hogy mindig a közösség javára használjuk őket!

Szűz Mária, Édesanyánk! Rád bízunk magunkat,
családjainkat, közösségeinket, szerzetes testvéreinket
és papjainkat, egész plébániánkat, a hitet keresőket, a
szegényeket és a betegeket! Vezess bennünket egyre
közelebb szeretett Fiadhoz! Könyörgünk minden
szeretett gyermekedért, hogy hűségesen
teljesíthessük Isten akaratát!

Ámen.

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

IDEI FELÚJÍTÁSAINK A TEMPLOMBAN ÉS A PLÉBÁNIÁN

„Az én Atyám mindmáig munkálkodik, és én is munkálkodom.” (Jn 5,17)

Az idei év sem múlik el műszaki karbantartások, felújítások nélkül plébániánkon.

Sokan kísérték figyelemmel az épületegyüttes elektromos gerincvezetékének felújítását, amiből a templomba járó hívek is észlelték a porta körüli és a gyóntató folyosón történt falvesséseket, a torony alatti átjáróban kicserélődött új elektromos kapcsolószekrények megjelenését. A munka a nyár közepe után zárult le, ezután már a helyreállítás kezdődhet meg, ami magával hoz több más alkalmas munkát is, így például a plébániai belépő illetve előtér és a porta felújítását. Itt a műemléki engedélyek intézése és beszerzése után új, nagyobb és praktikusabb portaablak kerülhet beépítésre, a belső rendezés és a sokféle, gyenge- és erősáramú elektromos vezeték – pl. a kapunyitó, a biztonsági kamerarendszer, az internetes és telefonvezetékek – rendezése is időszerű. Új bútorzat kialakítása is tervbe került, alkalmasabb világítás kiépítésével. A földszinti folyosó felújítási terve is formálódik, hogy otthonosabb és a műemlék épület stílusának is megfelelő, egyben korszerű és praktikus tér alakuljon ki mindannyiunk örömére. A kvadrum kijárat akadálymentesítésének és tereprendezésének terve is formálódik, de ennek megvalósítására csak az anyagi lehetőségek függvényében kerülhet majd sor.

A felújítások plébániai költségrésztét döntően saját erőből, a hívek rendszeres adományaiból finanszírozzuk, és a pályázati lehetőségeket is igyekszünk megtalálni.

Köszönjük mindenkinek, ha támogatja a közösségi terek korszerűsítését, köszönet minden hozzájárulásért, mellyel akár a templomi persely útján, akár az e-persely vagy banki befizetés, átutalás módján segíti plébániánk felújításait!

fr. Zalán

„Megmarad Jézus Krisztus Egyháza. Az az Egyház, ami abban az Istenben hisz, aki emberré lett és életet ígér nekünk a halálon túl. ... A kikristályosodás és tisztázás folyamata ... szegénnyé fogja őt tenni, a kicsinyek Egyházává. De a bensőségessé és egyszerűvé vált Egyházból nagy erő fog áradni. Ugyanis a teljesen megtervezett világ emberei kimondhatatlanul egyedül lesznek. Amikor Isten teljesen eltűnik az emberei elől, meg fogják tapasztalni teljes, ijesztő szegénységüket. És akkor a hívők kis közösségét felfedezik mint valami egészen újat. Mint valami reményt, amely érinti őket, mint egy választ, amely felől rejtve mindig is kérdeztek. Így számomra biztosnak tűnik, hogy az Egyházra nagyon nehéz idők várnak. Voltaképpen válsága még alig kezdődött meg. Jelentős megrázkódtatásokra kell számítani Ám újra virágzásnak fog indulni és az emberek számára mint otthon lesz láthatóvá, amely életet ad nekik és reményt a halálon túl.”

*Joseph Ratzinger, a későbbi XVI. Benedek pápa
a Hesseni Rádióban 1969 Karácsonyán*

OVISMISE

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
TEMPLOMBAN

SZERETETTEL HÍVUNK
minden karonülöt, totyogót, óvodást
és szüleiket

2025. Szeptember 20.

szombaton 17.00 órától
és minden hónap 3. szombatján
2025. 10.18., 11. 15., 12.20.
2026. 01.17., 02.21., 03.21., 04.18., 05.16.

**„VEGYÉTEK
A SZENTLEKET!”**

(Jn 20,22)

**BÉRMÁLÁSI
FELKÉSZÜLÉS
FIATALOKNAK**

A bérmálás szentsége szükséges
a keresztségi kegyelem teljessé válásához...
Ezáltal a hívek „még tökéletesebben
kötődnek az Egyházhoz,
a Szentlélek különleges ereje tölti el őket,
... hogy Krisztus igazi tanúi legyenek”. (vö. KEK 1285)

**2025. Szeptember 25-TŐL
CSÜTÖRTÖK ESTÉNKÉNT
19.00 ÓRÁTÓL**

Várjuk azokat a 11-12. osztályos
és egyetemista korú fiatalokat,
akik a hitben és a hitgyakorlatban
alapvetően már járatosak és
szeretnének megbérmálkozni!

**„MESTER! HOL LAKSZ?
GYERTEK. NÉZZÉTEK MEG!”**

**FELNÖTT KATEKÉZIS
A HIT ÉS ISTEN UTÁN
ÉRDEKLŐDŐKNEK**

- Ha nem vagy megkeresztelve,
de keresed Istent...
- szeretnéd Jézus Krisztust és
tanítását megismerni, megélni,
és az Egyház életét megismerve
abba bekapcsolódni...
- bár meg lettél keresztelve,
de nem lettél még elsőáldozó,
bérmálkozó, és **vágy el benned
a szentségek iránt...**

**SZERETETTEL VÁRUNK
FELNÖTT KATEKUMEN
CSOPORTUNKBA!**

A csoport első alkalommal **2025. szeptember
25-én csütörtök 19.00** órakor találkozik
a plébánia hittantermében.

Friedler Magdolna

ESZTERENTE

Lilinek nagyon tetszett a bábszínházi előadás, különösen az a rész, amikor a tündér varázspálcája ezernyi csillagot röpített fel az égboltra. A fényes pontocskák bevilágították a földet, és Marci vágya végre valóra válhatott. A kisfiú azt kérte álmában, hogy amikor mesét olvas, olyan valóságosan élhesse át a történeteket, mintha ő lenne a főszereplő. A tündér megígérte, hogy teljesíti a kívánságát, de csakis akkor, ha kiáll egy nehéz próbát: egy mesehős bőrébe kell bújni három napon át. A kisfiú a legkisebb királyfit választotta, ezért vásári fakardjával egész nap suhogtatott, iskolai furulyáját fújta kegyetlen hangosan, elkunyerálta édesanyja régi ballagási tarisznyáját, amely egy kőkemény pogácsát és egy tízfillérest rejtett, édesapját atyámnak szólította, nagybátyját a szomszédos birodalom királyának tekintette, nővére babájának kegyeiért pedig megvívott egy plüss sárkánnyal. Nem volt könnyű, de sikerrel kiállta a próbát.

Lilit elbűvölte a történet. Elhatározta, hogy megkéri a tündért, neki is segítsen. Estére kitalálta, melyik kedvencét fogja utánozni a próba napjai alatt. Máskor sokáig szöszmötölt a fürdőszobában, de most gyorsan lefeküdt, öszszeszorította a szemét, és csakis arra gondolt, hogy álmában találkozni szeretne a tündérrel.

Másnap reggel édesanyja kedvesen ébresztgette.

– Ki az ágyból, álomszuszék, hasadra süt a nap!

Lili mélyet sóhajtott. Kezdődik hát a próbatétel, Mekk Elek szerepéből egy pillanatra sem eshet ki, három napig csak e betűkkel beszélhet.

– Nem kelek fel, szendergek – kezdte félszegen.

– Hogy hogy nem kelsz fel?

– Lehet, ezennel nem megyek el veled. Kertben elleszek, epret eszek, teszek-veszek.

No, a mamának az a kis álommorzsa is azonnal kipottyant a szeméből, amely még benne maradt, Lili ugyanis első szóra ki szokott pattanni az ágyból.

– Biztosan rosszat álmodtál. Gyere, az asztalon vár a kedvenced, finom bundás kenyér.

– Nem kell, nem eszek meleg kenyeret.

Ebbe a gyerekbe meg mi ütött? – ijedt meg az anyuka.

– Nagyon szomorú leszek, ha így beszélsz velem.

Lili szeme könnybe lábadt. Nem gondolta, hogy ilyen nehéz feladatra vállalkozott, jó időbe telt, amíg összeszedte magát a fürdőszobában. Közben egy megfelelő, e betűs keresztnevet is kitalált magának, szüksége lehet rá.

– Rendben, nem felelek, egy szelet kenyeret megeszek. Egyet megengedsz nekem? Lehetek Eszter? Nevezz Eszternek! – kérte már a konyhában.

– Mi van ma veled, miért beszélsz ilyen nyakatekerten? És mi ez a névhistória? Miért akarsz éppen Eszter lenni?

– Tedd meg nekem! Egyszer, egyetlenegyszer!

Illusztráció: Kocsis Richárd

– Hát legyen, Eszterem, nem ellenkezem. De most már induljunk az oviba, mert Éva néni nem fog örülni, ha elkésünk.

Mindenki ott volt már a csoportban. Délelőtt szoktak mondókákat, versikéket tanulni.

– Ki tud valami újat? Lili? – kérdezte a kislányt Éva néni.

– Egy Mekk Elekes verset lehet?

– No, ezt még én sem ismerem, kíváncsian várom.

– Kezdem.

Kecskeverseny

Mekk Elek egy kedd reggelen felkelt, edzett, gyepet legelt. Meccsre nevezett be, melyen kecske verseng kecske ellen.

Nem egyebet, gerelyt vetett. Heves keze emelkedett. Vehemensen nyesett egyet, ellenfelek berzenkedtek.

Egyre messzebb ment gerelye, kecskesereg lelkenedzte. De versenyek nem kegyesek, egyetlenegy nyertes lehet.

Elek mester verhetetlen, nem kegyelmez feszes mezben, ezer gyenge kecske ellen e versenyen serleget nyert.

– Lili, de hiszen ez egy eszperente versike! Nagyon huncut, hiszen csupa e betűvel írták.

A kislány nevetve kiáltotta:

– Eszperente? De kerge, ezen nevetnem kell. Legyen helyette *Eszterente!* Ez kedvesebb, mert egy rendes nevet rejt.

– Vagy *Elekente!* – folytatták kuncogva a fiúk az ötletelest.

– Tudjátok mit? – mondta Éva néni. – Ha akarjátok, nevezzük el arról, akinek közülünk ilyen hangzókból áll a keresztnéve. Ki ismer magára?

– Én, én! – jelentkezett csillogó szemmel egy kislány.

– Ügyes vagy. Mostantól hívjuk hát az ilyen verseket Eme-se-verseknek, jó?

Evés után nagy játék következett. Délutánra mindenki elfelejtette már a furcsa versikét, Lili sajnálta egyedül, hogy nem az Eszter név nyert.

Az óvodából hazamenet Lili elmondta anyukájának a remek sportsikerről szóló verset, majd vacsora, fürdés és fogmosás után gyorsan ágyba bújt. Nagyon elfáradt.

A különös, e betűs hóbot három nap után úgy múlt el, ahogy jött, egyik pillanatról a másikra. Lili kiálta a nehéz próbát, elégedetten búcsúzhatott hát el Mekk Mestertől, Esztertől és a kacifántos mondatoktól. A szülők csak azt vették észre, hogy visszakapták végre régi kislányukat, aki ettől kezdve sokkal több időt töltött kedvenc könyveivel, és kipirult arccal, izgatottan lapozgatta őket.

A tündér továbbra is meglátogatta Lilit az álmaiban. Olyankor mindig rámosolygott, és aranypalcája suhintasával még fényesebbé varázsolta a Göncölszekér hét csillagát.

SZENTÉVI KVÍZ - NEM CSAK GYEREKEKNEK

1. Mikor kezdődött a 2025-ös Jubileumi Szentév?

- a. 2025. január 1-én, az új év első napján
- b. 2024. december 1-én, advent első vasárnapján
- c. 2024. december 29-én, a Szent Család vasárnapján
- d. 2024. december 24-én, szenteste

2. Mikor zárul majd le a Szentév?

- a. 2025. december 24-én, szenteste
- b. 2025. január 31-én, Bosco Szent János ünnepén
- c. 2026. január 6-án Vízkeresztkor
- d. 2026. január 1-én, újév napján

3. Ki nyitotta meg a szent kaput a Szent Péter-bazilikában?

- a. A gárdisták
- b. A bazilika fősekrestyése
- c. Ferenc pápa
- d. 12 kiválasztott bíboros

4. Miért van elfalazva

a Szent Péter-bazilika szent kapuja?

- a. Azért, hogy a turisták ne rongálják meg a rajta található domborműveket
- b. Túl sok madár fészkelte körülötte
- c. Titkos üzenetek találhatók rajta, amelyeket csak a szentévben lehet elolvasni
- d. Mert ez jelképezi annak a különlegességét, hogy csak a szentévben lehet kinyitni

5. Mi a zárandoklat?

- a. Egy fárasztó kirándulás
- b. Egy olyan imádságos út, amelynek egy szent hely a végcélja
- c. Buszos kirándulás a Vatikánba
- d. A pápa meglátogatása

6. Mi nyitja a szent kaput?

- a. Egy különleges mágneskártya, amit csak a pápa használhat
- b. Szent kilincs, amit a Szent Péter-bazilika sekrestyéjében őriznek
- c. Egy kulcs
- d. Egy pásztorbot formájú kallantyú

7. Mit jelképez a szent kapu alatt való áthaladás?

- a. A zárandoklat kezdetét
- b. Azt a döntést, hogy Jézust követjük, aki jó pásztorként vezet minket
- c. Ezzel kérjük Istent, hogy gyógyítson meg minket betegségeinkből
- d. A mindenkor pápa iránti tiszteletünket rójuk le ezáltal

8. Mi nem található a szentévi logón?

- a. Az évszám
- b. Háborgó tenger
- c. Galamb
- d. Kereszt

9. Mit szimbolizál a logóban a horgony?

- a. Jézus a tanítványokat az emberek halászává tette
- b. Reményt
- c. Örömet
- d. Bűnbánatot

10. Mi a 2025-ös szentév elnevezése?

- a. A remény emberei
- b. A remény rabjai
- c. A hit zárandokai
- d. A remény zárandokai

A megoldásokat a plébánia honlapján itt találod: **QR kód**
(a katolikus.hu médiatára nyomán)

PLÉBÁNAI PROGRAMOK 2025. ŐSZ-TÉL

- **szepetember 7.** vasárnap 10.00 – plébániai **Veni Sancte.**
- **szepetember 7.** vasárnap 19.30 – Ifjúsági szentmise, majd „Hívd meg a papodat egy sörre!” – **agapé és baráti találkozás** a belső udvarban.
- **szepetember 8.** hétfő – A plébániai hitoktatás kezdete.
- **szepetember 13.** szombat 18.00-20.30 - **Nyitott Templomok éjszakája** program a Krisztus Király Kápolnában (részletesen lsd. 34. oldal).
- **szepetember 14.** vasárnap 11.00 – P. Kriszten Rafael vértanú ferences atya, egykori házfőnök és plébános a kolostor homlokzatán elhelyezett **emléktáblájának megáldása.**
- **szepetember 17.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **szepetember 17.** szerda 18.00 – **Ünnepi szentmise Szent Ferenc atyánk stigmatizációjának ünnepén,** a szentmise után **virrasztás, hódolat és közbenjáró ima** a Szent Kereszt ereklye előtt kb. 21 óráig a plébánia ifjúsági csoportjainak vezetésével.
- **szepetember 19.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **szepetember 20.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **szepetember 20.** szombat 19.00 – **Ünnepi hangverseny** a templomszentelés évfordulója alkalmából - a **Budavári Kamarazenekar** koncertje. Műsor: Händel: g-moll orgonaverseny (*orgonán km. Király Miklós*), Bach: III. Brandenburgi verseny, Vivaldi: La notte fuolaverseny (*fuolán km. Borbély Zoltán*), Benda: C-dúr szimfónia. Vezényel: *Héja Benedek.*
- **szepetember 23.** kedd 18.00 – **Ünnepi szentmise a templomszentelés 255. évfordulója (1770) napján.** A szentmise végén Schnell Máté orgonaművész ad rövid **ünnepi koncertet.**
- **szepetember 30.-október 2.** 18.00 – az esti misék keretében **szentbeszédekkel készülünk Szent Ferenc atyánk ünnepére.**
- **októberben** az esti misék után a **rózsafüzért** imádkozzuk közösen (*a szentségimádás elmarad*).
- **október 3.** péntek 18.00 – **Ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére és megemlékezés boldog haláláról (Tranzitus),** a szentmisén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel, majd ünnepi agapé a kvadrumban vagy a hittantermekben.
- **október 15.** szerda – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **október 17.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **október 18.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **október 19.** vasárnap – a szentmiséken a **missziókért imádkozunk** és a perselyadományokat támogatásukra továbbítjuk.
- **október 23.** csütörtök – Kapisztrán Szent János ünnepe, a **Tövis utcai templom búcsúja** – az ünnepi szentmise 10.00 órakor kezdődik.
- **Novemberben** minden hétköznap 7.30-kor, vasárnap 7.00-kor a szentmisét **elhunyt szeretteinkért és kedves halottainkért** mutatjuk be – a testvérek október végétől a templomban megtalálják a borítékba helyezett lapokat, amelyekre felírhatják azok nevét, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének; a borítékokat a portán vagy a sekrestyében lehet leadni.
- **november 1.** szombat – Mindenszentek ünnepe, szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor, az esti **ünnepi szentmise után megemlékezés elhunyt szeretteinkről,** a misén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel.
- **november 2.** vasárnap, **Halottak napja** – szentmisék a vasárnapi rend szerint 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30 órakor.
- **november 9. és 16.** vasárnap – A szentmisék után lehetőség van az **éves egyházi hozzájárulás** személyes befizetésére a Képviselő-testület tagjainál.
- **november 12.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **november 15.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **november 15.** szombat 16.00 – **Requiem** az egyházi iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért, majd találkozó és agapé a 2. emeleti hittanteremben.
- **november 21.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **november 23-30.** között az Országúti Karitás **tartósélelmiszer-gyűjtést** szervez a rászorulókat adventi támogatására. Köszönettel fogadjuk meleg zoknit, kesztyűt a hajléktalanoknak, vagy pénzádományokat is a Lemonadások perselye útján.
- **november 23.** vasárnap – A szentmisék perselyadományait Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan a **Katolikus Karitás** támogatására továbbítjuk.
- **november 23.** vasárnap – a Keleti Károly utcai Krisztus Király templom búcsúja – az ünnepi szentmise 9.30 órakor kezdődik.
- **november 23.** **Krisztus Király vasárnapja** 18.00 – A szentmisén közreműködik a **Szent Angéla énekeskórusa.**

- **november 29.** szombat 16.00 – **Családos adventi készülődés.**
- **november 30.-december 5.** – **Személyesen kísért ima-lelkigyakorlat** – a részleteket október közepétől a honlapon hirdetjük meg.
- **december 1-től** hétköznapiakon 6.30 – **Rorate** szentmisék.
- **december 10.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **december 14.** vasárnap – A szentmisék végén a **Csak Egyet Szolgálat** munkatársai a hajléktalanok karácsonyára gyűjtenek adományokat.
- **december 19.** péntek – Szentségimádási napot tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **december 20.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje** – a kisgyermekes családokat a gyerekek életkorához igazodó liturgiával, közösségi ünnepléssel.
- **december 24.** szerda – szentmise reggel 7.30-kor lesz.
- **december 24.** szerda 16.00 – **Karácsonyi pásztorjáték.**
- **december 24.** szerda 24.00 – **Karácsonyi éjféli szentmise.**
- **december 25.** **Karácsony, Urunk születése** – Az ünnepen vasárnapi miserendet tartunk, szentmisék 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30-kor.
- **december 26.** csütörtök – **Szent István vértanú,** templomunk védőszentjének ünnepe. Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor. A 10.00 órai szentmisén közreműködik a *Kapisztrán Kamarakórus.*
- **december 31.** szerda 18.00 – **Év végi hálaadás.**
- **január 1.** csütörtök, **Szűz Mária Istenanyasága, Újév** napja – ünnepi miserendet tartunk: szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **január 4.** vasárnap 19.30 – a szentmise végén a **családokért** imádkozunk közbenjáró imával és megáldjuk őket.
- **január 6.** kedd, **Vízkereszt** ünnepe – szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **január 11.** vasárnap 16.00 – Schnell Máté orgonaművész **hangversenye.**
- **január 14.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **január 16.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **január 17.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére** – a kisgyermekes családokat a gyerekek életkorához igazodó liturgiával, közösségi ünnepléssel.
- **január 18-25.** – Az **ökumenikus imahét** keretében a keresztény egyházak egységéért imádkozunk együtt a különböző felekezetek templomaiban és lelkészeivel.
- **január 23.** péntek 19.00 – **Ökumenikus ifjúsági istentiszteletet** tartunk templomunkban a Boanergész zenekar szolgálatával, melyre minden keresztény felekezet tagjait szeretettel hívjuk.
- **február 3.** kedd – **Szent Balázs püspök** ünnepén és vasárnap (02.09.) a szentmisék végén Balázs-áldásban részesítjük a híveket.
- **február 7.** szombat 16.00-02.00 – **Ferences Farsangi Bál** a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium épületében – szeretettel hívunk minden hívőt, családot, fiatalt a baráti találkozásra, kötetlen együttlétre: *a délutáni programban a gyerekeket és a családokat várja színes program (bűvész, énekes-zenés műsor, kézműves program, arcfestés, jelmezverseny, tombola), az esti programban pedig a felnőtteket (éneke és tánc, borkóstoló, teaház, tánccház, társasjáték klub, büfé, tombola, éjféli után pedig disco zene).*
- **február 11.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **február 11.** szerda 18.00 – A **Házasság hete rendezvénysorozata** keretében a **szerelemesek miséje:** a Házasság Hete és Szent Valentin, a szerelmesek védőszentje közeli ünnepe kapcsán várjuk a szerelmes párokat, jegyeseket és házaspárokat közös imádságra, áldásra.
- **február 20.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.00 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **február 21.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje** – a kisgyermekes családokat a gyerekek életkorához igazodó liturgiával, közösségi ünnepléssel.
- **február 18.** **Hamvazószerda** – Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor lesznek, a misék keretében és következő vasárnapi szentmisék végén – a bűnbánatra való felhívás jeleként – **hamvazás** lesz.
- **február 22.** vasárnap – A szentmisék perselyadományait a **ferences iskolák támogatására** továbbítjuk.
- **A nagyböjti idő péntekjein** böjt (hústilalom) kötelező minden 14 évnél idősebb hívőt. Hamvazószerdán és Nagypénteken szigorú böjtöt tartunk – ezeken a napokon a hústilalom mellett háromszor lehet étkezni, egyszer jóllakással – ez a 18 és 60 év közötti hívőket kötelezi. A betegek imádsággal vagy jócselekedettel helyettesíthetik a böjti fegyelmet.
- **február 20.** pénteken és Nagyböjt minden péntekén 17.00-kor a **keresztutat** imádkozzuk plébániai csoportjaink vezetésével. Mindenkit szeretettel hívunk a közös imádságra!

Miserend

• VASÁRNAP:

- **Szentmise** 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30
- **Gyóntatás** 8.00-9.00, 9.30-10.30, 11.00-12.00, 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.

• HÉTKÖZNAP (hétfőtől szombatig):

- **Szentmise** 7.30 és 18.00,
- Az esti szentmise után 19.00 óráig csendes **szentségimádást** tartunk,
 - októberben rózsafüzért imádkozzuk,
 - májusban a Lorettoi litániával köszöntjük a Szűzanyát,
 - júniusban Jézus Szentséges Szíve ünnepéig a Jézus Szíve litániát imádkozzuk.
- **Gyóntatás** 7.20-8.00 és 17.30-18.30 között.

• ELSŐ PÉNTEKEN

- 10.00 órakor is van szentmise,
- gyóntatás 9.30-10.30 között is.

KRISZTUS KIRÁLY KÁPOLNÁBAN

- **Szentmise** vasárnap 9.30, **nagy ünnepeken** 10.00.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogyha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában a plébánia emailcímén vagy a portán *(név, cím, telefonszám)*.

E-Persely

Templomunkban egy egyszerűen használható terminál segítségével immár bankkártyával is be lehet fizetni a perselyadományokat, támogatásokat.

A szentmisék perselyadománya a liturgiában való személyes részvételünk, odaadásunk, hozzájárulásunk kifejezése, egyben ez a templom és a plébánia fenntartásához, működéséhez, felújításához való támogatásunkat is kifejezi.

A készülék a Szent József oltárnál található. Használata buzdítjuk is a testvéreket!

Adományok, egyházi hozzájárulás, támogatás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia irányutalása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. *(Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)*

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel**,
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – **11600006-00000000-67842472** (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. megjegyzésként beírni: „*egyházi hozzájárulás*”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekken**,
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben

Budai Ferences Alapítvány

A templom felújítására, programjaink és plébániai életünk támogatására köszönettel fogadunk támogatásokat a **Budai Ferences Alapítvány** számláján keresztül is: **11600006-00000000-85573657**.

BUDAI FERENCES
ALAPÍTVÁNY

Ferences Rendház

A ferences közösség köszönettel kéri a testvérek anyagi támogatását a rendház fenntartására és felújítására, a szerzetesközösség javára. Számlaszámunk: **11600006-00000000-12449158**

PLÉBÁNIAI IRODA FOGADÓÓRA

HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00
-	16.30 - 18.00	-	16.30 - 18.00	-

LELKIPÁSZTORI FOGADÓÓRA

16.00 - 17.15	-	-	-	16.00 - 17.15
---------------	---	---	---	---------------

KARITÁSZ FOGADÓÓRA

-	15.30 - 17.00	-	-	10.30 - 12.00
---	---------------	---	---	---------------

Lehetőség van egyes esetekben az adminisztráció online intézésére – pl. keresztlelél kérése, elbocsátó, stb. esetében – a plébánia **orszagut@ferencesek.hu** címén. Munkatársaink **postán** vagy **emailben** küldik el a szükséges dokumentumokat. Miseszándék a sekrestyében és az irodában kérhető. **Emailben** vagy **telefonon** szívesen adunk előzetesen tájékoztatást.

PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGI EBÉD 2025

A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban • **Felelős kiadó:** fr. Lendvai Zalán ofm plébános • **Cím:** 1024 Budapest, Margit krt. 23.

Telefon: 06 1 212-5628 (porta) és 06 1 315-0944 (plébánia - irodai időben)

Online: orszagut@ferencesek.hu • orszagutiferencesek.hu • facebook.com/orszagutiferencesek/

Fotók: dr. Törös Edit, Fábián Péter, Flach Edina, Für Balázs, Varga Emese,
Magyar Ferences Könyvtár és Levéltár archív, Országúti Ferences Plébánia Fotótára,
ferencesek.hu, magyarkurir.hu, szegenygondozo.ferencesek.hu, vatican.va.

Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József - kohan.jozsi67@gmail.com

ORSZÁGÚTI CSALÁDOS TÁBOR 2025

